REDE[illegible] COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

CALVINIST + CONTACT

DUTCH - CANADIAN CC CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

FEBRUARY 14th, 1964 - No. 633 - 19th YEAR OF PUBLICATION

Houdt wat ge hebt

De VARA — de arbeiders-omroep in Nederland — zit momenteel in de hoek waar de klappen vallen. Op een zaterdagavond heeft zij een T.V.-programma gegeven, dat ten doel had "de aandacht te vestigen op de verslaving aan de televisie, waaraan velen ten prooi zijn gevallen". Zo wordt het gebeuren althans door het moderamen van de hervormde generale synode omschreven.

De televisie werd in dit programma als een nieuwe religie aangediend. De tekst was geschreven in bijbelstijl; bijvoorbeeld: "In den beginne was het Beeld en het Beeld was goed en het Beeld is goed. Komt allen tot het Beeld, die belast en beladen zijn, want het Beeld zal u rust geven. Gij zult geen ander tijdverdrijf kennen dan het kijkbedrijf." En dergelijke zinnen meer. De synode van de gereformeerde kerken heeft een schrijven aan de VARA gezonden, waarin de uitzending een "parodie" wordt genoemd, die "werd gegeven van het christelijk geloof, waarbij over de wet van God, het gebed des Heren en het evangelie van Jezus Christus op zo'n wijze wordt gesproken, dat ieder christen zich daardoor in zijn diepste religieuze overtuiging gekrenkt moet voelen."

Het moderamen van de hervormde generale synode heeft tevens een ernstige aanklacht ingediend, terwijl eveneens van rooms katholieke zijde bezwaren zijn kenbaar gemaakt. Behalve deze officiële kerkelijke protesten is de VARA overstroomd met persoonlijke brieven, waarin de uitzending wordt gelaakt.

De VARA zit dus wel lelijk in het nauw. De televisie-secretaris van deze vereniging heeft reeds een verklaring afgelegd, waarin wordt gezegd, dat het beslist niet de bedoeling is geweest om iemand in zijn godsdienstige gevoelen te kwetsen. Bovendien wordt daarin verklaard: "Wij hebben nu het onbehaaglijke gevoel, dat door deze uitzending een diepere kloof tussen de verschillende bevolkingsgroepen is ontstaan." Daarom wil de VARA graag met de kerken praten.

Het VARA bestuur gevoelt zich onbehaaglijk. Dat kunnen wij best begrijpen. En het zal niet zo gemakkelijk zijn voor dit bestuur om uit deze impasse te komen. Maar ziet, de VARA krijgt hulp van onverwachte zijde. Wij lazen in het Centraal Weekblad, waaruit wij onze gegevens geput hebben, dat vijf gereformeerde predikanten in Amsterdam gevoelden een afwijkend standpunt te moeten innemen. Zij hebben aan de generale synode van de gereformeerde kerken een telegram gezonden, doch dit telegram kwam helaas te laat. De brief aan de VARA was al op de post. Daarom hebben deze predikanten en stukje in het Dagblad "Trouw" geschreven, waarin zij van hun gevoelen uiting geven. Wij citeren (eveneens uit Centraal Weekblad):

> "Het is een afschuwelijke zaak je te midden van zovele mede-christenen eenzaam te voelen, eenvoudig omdat je niet mee kunt doen in het koor der verontwaardigden en gekwetsten ten aanzien van de beruchte VARA-uitzending, die dreigt uit te groeien tot een politieke rel. Wij lezen van onze Heer, dat met de maat waarmee wij meten, wij ook zullen gemeten worden. Hoe ernstig wordt het dan! Dreigt hier niet van onze kant een stuk schijnheiligheid — erger dan onheiligheid volgens het Evangelie —? Wij kunnen er ons niet van losmaken, dat Christelijk Nederland hier verkeerd reageert, omdat het niet radicaal Christelijk denkt."

En even verder: "De vorm van de preek was fout — maar dit is voor ons niet in het geding — de inhoud was juist. Of is het misschien daarom, dat we zo kwaad zijn? Daarom, dat wij zo weinig ons Christus-zijn beleven, dat wij om de schijn te bewaren, God verdedigen, die ook wij dagelijks verloochenen? Doet alleen de Vara aan Gods ontering? Zijn wij zo diep ontzonken aan de diepte van Gods evangelie, dat wij onszelf alleen herkennen als de verdedigers van het geloof?"

Het heeft er de schijn van, dat wat deze vijf predikanten hier zeggen, inderdaad hout snijdt. Wij kunnen het niet ontkennen, dat de Heiland heeft gezegd, dat wij gemeten zullen worden met de maat, waarmede wij zelf meten. Zij bedoelen er maar mee te zeggen, dat wij niet zo luid moeten protesteren, als wij de moeite nemen te zien, hoe zondig wij zelf zijn. Hebben wij enig recht anderen van zonde te beschuldigen?

Het heeft er de schijn van dat deze predikanten het bij het rechte eind hebben. Maar het is een schijn, die bedriegt.

Zeker, uit ons zelf hebben wij geen rechten. En de vijf predikanten zouden groot gelijk hebben, ware het niet dat Christus ons weer als gelovigen in het ambt had hersteld. Maar dit is nu ook precies het punt, waarom het hier gaat.

Wij spreken er onder elkaar wel eens over, dat het ambtsbesef verloren is geraakt. Dat lijkt dan misschien op een dogmatisch gezichtspunt of op een theoretische beschouwing. Maar — zonder deze predikanten in hun eer of hun waarde aan te tasten — wij zien hier nu toch duidelijk waartoe het ons leidt, indien wij ons niet of minder bewust worden van ons ambt. Indien wat deze predikanten zeggen juist was, waar haalt iemand als Petrus dan het recht vandaan anderen tot standvastigheid op te wekken, als hijzelf in één nacht tijds driemaal zijn Heiland verloochend heeft? Waar haalt Paulus het recht vandaan om jonge kerken soms zeer scherp terecht te wijzen, als hijzelf belijdt heel erg verkeerd te zijn geweest toen hij de christenen vervolgde? Is het niet alleen, omdat deze mannen in het ambt stonden?

Het woord ambt schijnt niet alleen in Nederland, maar ook onder ons kleurloos te worden. Wij verbinden het aan een bepaalde positie, of aan een functie. Iemand heeft het ambt van burgemeester of van minister of van predikant. Maar dat iedereen, die Jezus als Heiland belijdt, in het ambt staat, is haast geen werkelijkheid meer. En als dit geen werkelijkheid meer is, ja, dan hebben wij ook niet veel tegen de wereld te zeggen. Dan gaan wij twijfelen of wij nog wel recht hebben de vinger op verkeerde dingen te leggen.

Wij studeren, of wij bekwamen ons in een vak, wij zoeken een levens-partner en veroveren ons een plaats in de wereld, en daarin zijn wij ogenschijnlijk gelijk aan iedereen. Maar er is dit verschil, dat een gelovige dit doet in een ambt voor God. Dit hebben wij aan Christus te danken. Die heeft dat ambt weer hersteld, want zo had God de mens oorspronkelijk bedoeld.

Met het laten schieten van het ambtsbesef dreigen wij iets kostbaars te verliezen. Men moet het zich maar eens even indenken! Christus heeft ons als gelovigen weer in ons ambt hersteld, hetgeen zoveel zeggen wil, dat alles wat wij doen weer aan God opgedragen mag zijn, dat wij het geschapene om Gods wil weer mogen regeren en dat wij het Woord Gods weer dragen mogen. Kortom, dat er weer een vrij verkeer is tussen God en Zijn kinderen. Dat hebben wij aan Christus te danken.

Als dus die kerken in Nederland protesteerden tegen een uitzending als de VARA gaf, of als hier in Canada aan de deuren van de regering wordt geklopt om recht te doen op onderwijs- of op maatschappelijk of op welk ander terrein ook, dan spreken die mensen niet, omdat zij zichzelf beter achten dan de rest. Dan spreken zij alleen, omdat zij in het ambt van profeet staan. Dit ambt dwingt hen om te spreken uit gehoorzaamheid.

Als wij niet zien, dat het ambt een geschenk van Gods genade is en als wij de ambtsgedachte niet hoog houden, dat ziet de toekomst er somber uit. Dan heeft een predikant niet veel meer te zeggen vanaf de kansel, dan kunnen de kerkeraden het huisbezoek wel stoppen, dan verliest de onderwijzer veel van zijn autoriteit op school, en tenslotte hebben dan vaders en moeders ook niet veel meer aan hun kinderen te geven.

Het klinkt misschien wel erg aantrekkelijk om te zeggen, dat wij anderen niet mogen aanvallen als wij besef hebben van eigen zonden, maar het is in feite het lamleggen van het christelijk getuigenis en het is een wegcijferen van het ambt, dat God ons in Christus hergaf.

"Houdt wat ge hebt, opdat niemand Uw kroon neme!"

D.F.

Als een direct gevolg van de voornemens van Prinses Irene en het verzet daartegen in de Nederlandse ministerraad, keerden vrijdagmiddag 7 februari Z.K.H. Prins Bernhard en de Prinsessen Beatrix en Margriet uit Oostenrijk op Paleis Soestdijk terug. Op de foto zien we boven aan de trap H.M. de Koningin met H.K.H. Prinses Beatrix, op de trap H.K.H. Prinses Margriet, een vriendin en Z.K.H. de Prins.

Beelden van en uit NEDERLAND

★

Koningskinderen

Koningskinderen zijn anders dan anderen.

Worden althans anders behandeld.

Zelfs in deze democratische tijd heerst er nog het harde regime van het protocol, zoals zelfs in Amerika, het land der vrijheid, zichtbaar was bij de begrafenis van wijlen President Kennedy.

Zo ook in het Nederland van 1964.

Waar onze prinsessen ergens in het publiek verschijnen, is het "Koninklijke Hoogheid" niet van de lucht. Hoewel wij een vorstenhuis bezitten, dat niet door een leger detectives behoeft te worden omringd, om zich veilig temidden van het volk te bewegen, en dat in zijn toenadering tot het volk zich zo eenvoudig mogelijk gedraagt, blijft het Europees familieleven van personen van "Koninklijke bloede" nog altijd een klasse apart. Zelfs de allang niet meer regerende vorstenhuizen houden het decor nog vol.

Menig moederlijk hart in ons goede Vaderland kan niet nalaten zo nu en dan een oogje naar Soesterberg te richten, met de onuitgesproken vraag in de ogen, wanneer onze volwassen prinsessen "den volke kond" zullen doen van haar huwelijksplannen.

Welnu, het enige wat wij hoorden in de laatste tijd, was dat Prinses Irene een gerucht over een eventuele verloving met een Spaans edelman tegensprak.

Voor velen een teleurstelling en een... opluchting. Want Nederland mag dan Spanje na tachtig jaar op de knieën hebben gebracht, de Reformatie is niet in staat geweest dit Roomse bolwerk te beinvloeden.

Men was in de 17e eeuw niet zo zoetsappig als wij. De Geuzenliederen wikkelden er geen doekjes om:

"De Spanjaart werd nu een gebit
in sijnen muyl geleyt;
God sij, die daer omhooge sit,
gedanckt in eeuwichheit."

Prinses Irene echter heeft haar examen gedaan als tolk in de Spaanse taal en vertoeft gaarne in het land van Castilië.

En nu kwam — hoe moeten we het zeggen — als een donderslag uit heldere hemel, dat deze prinses het vorige jaar al was overgegaan naar de Rooms-Katholieke Kerk. Men had dit voor het Nederlandse volk verzwegen en het zou waarschijnlijk nog niet bekend geworden zijn, als een Nederlandse fotograaf haar tijdens haar verblijf in Spanje niet in een R.K. Kerk gekiekt had.

Alle commentaren spreken van eerbiediging van een persoonlijke keuze van de prinses en dit spreekt vanzelf, doch het neemt niet weg, dat er bij het Reformatorisch deel van ons volk toch wel terdege van teleurstelling sprake is geweest.

Bij de zoon van Willem de Zwijger was er sprake van dwang. Hier gaat het om een volkomen vrijwillige daad, tenzij straks blijkt, dat Cupido toch met een pijltje, een R.K. pijltje dan, in haar hart geschoten heeft.

Het is gelukkig, dat Grootmoeder Wilhelmina dit niet meer beleefd heeft en verder is het maar het beste er niet meer over te spreken en haar de vrijheid, die we zelf begeren, ook te gunnen.

Moeilijker zou het kunnen worden, indien Prinses Beatrix eens niet trouwde, of geen kinderen kreeg, en Prinses Irene eerste troonopvolgster werd.

Immers, Rome is in Nederland ook in opmars. Hoewel de Katholieke Volkspartij slechts over een derde van de zetels in de Tweede

(Vervolg op pag. 2)

SANS RANCUNE!

H.K.H. Prinses Irene en haar Spaanse vriendin mej. De Andrade in een geanimeerd gesprek met de fotograaf Jaime Penafiel, die hen woensdagmiddag 29 januari in de kerk van San Jeronimo in Madrid fotografeerde. Deze opname werd de volgende dag in de Spaanse hoofdstad gemaakt.

Beelden van en uit Nederland

Koningskinderen

(Vervolg van pag. 1)

Kamer beschikt, heeft zij zowat alle sleutelposities — Minister-president, vice-voorzitter Raad van State, voorzitter Tweede Kamer etc. — in handen.

Daarbij nog in de toekomst een R.K. Koningin zou net iets te veel kunnen zijn.

Toen Rome bezig was met de reconstructie van de geschiedenis, schreef Dr. Abraham Kuyper: "We kennen Rome. Haar stelsel, haar geest, haar macht. Velen uit haar kerk worden als mensen door ons geacht, zijn om hun persoonlijke toewijding ons lief. Dunkt het echter Rome goed, ons den handschoen toe te werpen, dan worde onzerzijds voor het minst geen zwijgen geëist. Vergeten kunnen we, maar toelaten dat op het heilig historieblad zwart wit worde genoemd — nooit."

Ondanks wijlen Paus Johannes XXIII, ondanks alle Oecumene, de vreugde van het Vaticaan over de overgang van een der Nederlandse prinsessen, spreekt van dat stelsel, die geest en die macht.

(De berichten, die de laatste dagen in de pers zijn verschenen, hebben deze "Beelden van en uit Nederland" achterhaald. Toen het bovenstaande geschreven werd, was nog niet bekend wat nu een feit is: Prinses Irene heeft haar rechten op de troon prijsgegeven voor de Spaanse Prins Don Carlos van Bourbon-Parma.

Uit alles blijkt wel, dat Nederland, en in het bijzonder het Koninklijk Huis en het Ministerie, moeilijke dagen hebben beleefd. Toen Prinses Irene dan eindelijk weer in Nederland terug was, heeft Minister President Marijnen een onderhoud van vijf uur met de Koninklijke Familie gehad. Naar verluidt heeft Minister Marijnen daarbij te kennen gegeven, dat zijn kabinet zou moeten aftreden, indien Prinses Irene haar plannen met de Spaanse prins zou doorzetten. Wij maken uit de persberichten op, dat vooral Kroonprinses Beatrix haar invloed heeft aangewend dit te voorkomen en druk op Prinses Irene heeft uitgeoefend haar rechten prijs te geven. Dit schijnt dan nu gebeurd te zijn. Wanneer dus te eniger tijd Beatrix Koningin zal worden, zal — zolang deze geen kinderen heeft — niet Irene, doch Margriet eerste troonopvolgster worden. — Red.)

NEDERLANDSE MINISTERRAAD HERHAALDELIJK BIJEEN

Onder voorzitterschap van Minister-President Mr. V. G. M. Marijnen, die vervroegd van zijn Oostenrijkse wintersportvakantie in Nederland terugkeerde, is de Ministerraad meer dan eens tot diep in de nacht bijeen geweest. Foto: De Minister-President Mr. Marijnen (rechts) en de Vice-President Mr. B. W. Biesheuvel (links) verlaten het kabinet van de eerste minister op weg naar een vergadering.

Emigratie

Ik zwenk abrupt over op een ander thema, n.l. een zeer bekend onderwerp: de emigratie. Die stond in 1963 in Nederland maar op een laag pitje. Het totaal aantal vertrokken personen was het laagst sinds 1948, n.l. 6.770. Daarvan gingen er naar Canada: 1.697 tegen 1.553 in het jaar 1962. Een vooruitgang dus, doch een geringe. Ook de aanmelding over 1963 nam iets toe.

Het afgelopen jaar was waarschijnlijk het eerste, waarin het Amerikaanse quotum niet gevuld werd.

Nu kwam men in de Nederlandse pers koppen tegen als: "Nederlandse emigratie loopt af" e.d. Als niet bedoeld werd "loopt terug" is de headline vals. Zelfs een getal van bijna 7.000 in een periode van hoogconjunctuur is niet niets. Het is nog altijd in totaal de bevolking van een behoorlijk stadje.

Ook in Amerika en Canada heb ik, tijdens mijn bezoek de vorige zomer, nogal pessimistische stemmen gehoord. Ook van kerkmensen. M.i. ten onrechte. Het aantal emigranten, die men rangschikt onder "Gereformeerde gezindte", bedraagt in totaal nog altijd tien procent, het aantal Nederlands Hervormden — en daaronder zijn ook heel wat kerkelijk meelevenden — meer dan twintig procent.

Canada heeft vergeten bij Australië en Nieuw-Zeeland geen reden tot klagen. Er gaan ongeveer driemaal zoveel "Gereformeerden" naar Canada dan naar Australië en ook nog meer Orthodox-Hervormden. Er is ook in dit opzicht nog altijd versterking van het kerkelijk leven in Canada en reeds om die reden is er daar evengoed als in Nederland, geen enkele reden om de apparaten, die de emigranten helpen, op te ruimen.

Canada ontving in 1963 belangrijk meer immigranten dan in het jaar daarvoor. Speciaal Engeland en Italië leverden grote contingenten. Het is mij niet duidelijk, waarom de Reformatorische kerken er niet op uit zijn door hun organisaties aanraking te zoeken met alle buitenlandse groepen en niet alleen met de Nederlandse. Onder hen bevinden zich gelovige Protestanten — uit Schotland, uit Hongarije en Duitsland — die opgevangen zouden kunnen worden.

En wat Nederland betreft?

Niemand kan in de toekomst zien.

Doch er bestaat een algemene verontrusting over de loon- en prijsbeweging en de repercussies daarvan uiteindelijk op de werkgelegenheid.

Het was een van de hoogste regeringsautoriteiten, die onlangs tegen ons zeide: "Blijf paraat, U weet niet hoe spoedig we de emigratie-organen weer nodig zullen hebben".

Indien in Canada een opgewekter economische periode aanbreekt — en daarvoor zijn tekenen aanwezig — en in Nederland de bedrijfsbarometer zou dalen, kan het aantal emigranten heel spoedig weer verdubbelen.

De Canadese Minister-president zien we nogal eens op de t.v. in Nederland. Hij is een voorzichtig man. En de Schrift zegt: wie niet struikelt in woorden is een wijs man. Gelukkig een land, wiens Koning (leider) geen kind is.

Cn.

Alberta ziet Christelijke actie

"Hebt U al getekend?"

door Tini Van Ameyde

Ja, die was de vraag, die we in de maanden december en januari op verscheidene plaatsen to horen kregen: "Heb je al getekend?" En ijverige dames en heren (waaronder een flink aantal C.C.-lezers) wapperden dan met een blanco lijst... en vele gallons benzine zijn er doorgejaagd en meters telefoonkabel stukgepraat en vele koppen koffie gedronken om die lijsten vol te krijgen. Vol met handtekeningen voor de nu befaamde actie van de Christian Action Foundation.

Maar voordat ik U iets vertel over de actie, eerst wat meer over de achtergrond, waartegen deze plaatsvond. De C.A.F., opgericht in 1962, heeft haar hoofdkwartier in Edmonton en geeft als maandblad uit "The Christian Vanguard". De Vanguard staat onder redactie van Rev. Louis Tamminga — U allen bekend door zijn bijdragen in dit blad — en Mr. John A. Olthuis, resp. president en secretaris van de C.A.F. In eigen woorden is de Vanguard "devoted to the propagation and application of Biblical principles to al spheres of life". Het blad verschijnt in een handig zakformaat en wordt elke maand toegezonden aan een lange reeks van predikanten en politici. Op deze wijze wordt getracht om Albertanen op leidinggevende posten te benaderen.

Deze Vanguard nu speelde een belangrijke rol bij de jongste actie van de C.A.F., waarmee het blad zijn naam dus eer aandeed. Zo verscheen in het novembernummer een hoofdartikel van Rev. Tamminga's hand onder de titel "Forced to join the Union". En in het decembernummer werd door Mr. Olthuis verslag uitgebracht van een bezoek aan de Labour-Management Conference te Edmonton, op uitnodiging van Alberta's Department of Labour. De C.A.F. bij monde van haar president en de Chr. Labour Association of Canada, door haar business agent Mr. G. Vandezande, maakten daar hun bezwaren kenbaar tegen het z.g. "closed shop"-systeem, waarbij het lidmaatschap van een bepaalde vakbond voor de werknemer verplicht gesteld wordt.

In hetzelfde nummer van de Vanguard werden inwoners van Alberta boven 21 jaar opgeroepen om hun handtekening te zetten onder een petitie, waarin aan de provinciale regering verzocht zou worden aan deze praktijk wettelijk een einde te maken. Dit was het begin van een drukke tijd.

Het verzoekschrift zou worden gepresenteerd, compleet met een uitleg van de christelijke zienswijze betreffende de verhouding werkgever—werknemer. Alberta's ruim tweehonderd predikanten en alle leden van de Legislature werden aangeschreven. In totaal werden een vijfhonderd boekjes gedrukt en ook toegezonden aan mannen van de pers en vakbeweging, kabinetsministers, burgemeesters en andere invloedrijke personen. Tezelfdertijd begonnen de hierboven reeds gesignaleerde dames en heren hun tocht door stad en land om de nodige handtekeningen te verzamelen. Per auto en benenwagen.

Zij praatten hun kelen schor om uit te leggen, wat de petitie inhield: een verzoek aan de regering om de Alberta Labor Act te herzien, zodat een werknemer met gewetensbezwaren tegen het beleid van zijn vakbond het lidmaatschap kan beëindigen zonder daardoor zijn baan te verliezen. Zij wezen erop, dat het "closed shop"-systeem een bijna onbeperkte macht geeft in de handen der vakbewegingsleiders, waardoor eventuele protesten uit de kring der leden reeds bij voorbaat krachteloos gemaakt zijn. En van de misstanden, voortkomende uit deze betreurenswaardige situatie, behoefden ze geen voorbeeld aan te halen, want iedereen, die normaal zijn krantje leest, is daarvan op de hoogte.

De reactie van het publiek was bemoedigend en spontaan. Vanuit diverse hoeken der provincie kwamen brieven van instemmnig binnen. Zo schreef een Pentecostal predikant uit Zuid Alberta: "I have been praying for two years that some action might be taken." Een Baptist farmer nam er een hele dag voor en reed met een lijst de farms in zijn streek af om handtekeningen te verzamelen. (Vrijwel elke godsdienstige denominatie was aangezocht om de actie te steunen.) Ook van Lutherse zijde kwam gewaardeerde medewerking. Sommige kerken zonden meer dan veertig handtekeningen in en een Lutherse mannenvereniging nodigd prompt de C.A.F.-president uit om te komen spreken, want van zo'n organisatie wilde men nog meer weten.

In totaal werden bijna 5.000 handtekeningen verzameld, van over de hele provincie: het kleine Blueberry Mountain in het dal van de Peace River (14) tot Pincher Creek, dichtbij de U.S.-grens (13), en van Edson (67) tot Medicine Hat (188). De resultaten waren werkelijk verbazend! Het enige, dat wat tegenviel, was de medewerking in de hoofdstad. Want Edmonton, dat alleen reeds zes Chr. Reformed Churches telt, had toch meer handtekeningen kunnen opleveren dan de 1991, die er nu bijeengebracht zijn.

Vervolg op pag. 6

Uw '63 Rijbewijs

LOOPT AF OP 28 FEBRUARI

De verzending van de nieuwe aanvraagformulieren voor Ontario rijbewijzen is thans voltooid. Overhandig Uw aanvraag met het vereiste bedrag op het dichtstbijzijnde Bureau voor motorrijbewijzen zonder uitstel zodat Uw nieuw rijbewijs kan worden uitgereikt.

Indien U Uw aanvraag NIET hebt ontvangen, stelt U dan onverwijld in verbinding met het dichtstbijzijnde bureau voor motorrijbewijzen of schrijf naar het Ontario Department of Transport, Parliament Buildings, Toronto 2. Zorg ervoor dat U het nummer van Uw 1963 rijbewijs vermeldt; tevens of het een gewoon of chauffeur's rijbewijs is; alsmede Uw volledige naam, adres en geboortedatum.

U ALLEEN bent verantwoordelijk voor het verkrijgen van een nieuw rijbewijs vóór 28 februari.

Gaat nu Uw 1964 Automobiel Nummerborden afhalen!

De 1963 borden voor passagiers automobielen en automobielen voor tweeledig gebruik en motorrijwielen lopen eveneens af op 28 februari. Er zal geen verlenging zijn. De 1964 borden zijn thans verkrijgbaar op het plaatselijk bureau voor rijbewijzen. Gaat ze thans halen en vermijdt om in de rij te staan op het laatste ogenblik

Vrachtauto, Bus en Aanhangwagen Nummerborden

De jaarlijkse 1964 borden voor bedrijfsvoertuigen en aanhangwagens zijn verkrijgbaar vanaf 2 maart en geldig tot 31 maart 1965. Kwartaalborden zullen niet beschikbaar zijn voor 25 maart. De borden voor bedrijfsvoertuigen en aanhangwagens lopen of op 31 maart 1964. Er zal geen verlenging zijn.

ONTARIO DEPARTMENT OF TRANSPORT

Parliament Buildings, Toronto 2 — Hon. Irwin Haskett, Minister

SOCIAL EVENING

FEBRUARY 15. 1964 - 8 o'clock p.m.

IN THE CHRISTIAN EDUCATIONAL CENTRE
WEST FIFTH ST., HAMILTON, ONTARIO

A VALENTINE'S PROGRAM OF ENTERTAINMENT

Christian Recreation Club

TEACHERS CONVENTION

February 20 and 21
at Hamilton, Ont.

Come to the MASS MEETING on Thursday evening, 8:00 P.M.

KEYNOTE ADDRESS by
Dr. GORDON SPYKMAN

Hamilton Christian Choir will sing.

Watch for detailed Convention Program in your local Church or School Bulletin.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 5.00 per year.
Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher. The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Please inform us immediately of any change in your address.

Het Vaticaanse Concilie

door Paul Tameling

❷

ORGANISATORISCHE MOEILIJKHEDEN

Zal het Vaticaanse concilie werkelijk zoveel veranderingen ten goede brengen? Deze vraag duikt zo nu en dan op in diverse bladen. Het concilie heeft weinig voortgang. Onderwerpen worden besproken en weer teruggegeven in handen van allerlei commissies. Verschil van mening vertraagt het tempo. Het streven van de curie naar het behoud van de macht werkt allesbehalve stimulerend. Daarom kan men wel begrijpen dat zo'n vergadering zich moeizaam voortbeweegt.

Meer dan 2400 geestelijken en leken waren aanwezig bij de opening van het tweede concilie. Afgevaardigden van alle delen van de wereld, mensen van verschillende nationaliteiten, gevormd door verschillende culturen, kwamen in Rome bijeen om zeer belangrijke problemen te bespreken en ingrijpende besluiten te nemen. U kunt zich voorstellen dat het geen eenvoudige zaak is om zo'n vergadering van uiteenlopende mensen te leiden.

En dan dat getal — 2400! Een kerkeraadsvergadering kan soms tot het middernachtelijk uur voortduren, maar het zal ons wel duidelijk zijn dat het tweede vaticaanse concilie ongetwijfeld meer tijd nodig heeft. Daar komt bij dat de nieuwe paus jonger is dan zijn voorganger zodat men niet met zoveel haast behoeft te werken, dan toen de oude en ziekelijke Paus Johannes XXIII het concilie presideerde. In elk geval krijgen de kardinalen en bisschoppen geen moppers van moeder-de-vrouw!

Deze 2400 afgevaardigden mogen allemaal dan tot één kerk behoren, ze behoren ook tot verschillende landen, rassen en culturen. Deze verschillen leggen ook een stempel op hun kerkelijk en geestelijk leven. Hun wijze van eredienst, hun geestelijke ligging, de verwerkelijking van het christelijk geloof in het nationale leven. Ze hebben zo hun eigen ideeën binnen het raam van het rooms katholieke geloof.

Om slechts één voorbeeld te noemen. In de oosterse wereld bevinden zich de Maronieten en de Melchieten. De eerste groep (875.000 leden) bevindt zich in Libanon, de kleinere groep Melchieten (380.000 leden) staat onder leiding van Maxinos IV, "Patriarch of Antioch and the whole East, of Alexandria and Jerusalem." De Melchieten handhaven hun oosterse oringinaliteit, terwijl de Maronieten trachten het Oost-West dualisme te overbruggen, omdat ze tesamen met de anderen één kerk vormen.

Deze verschillen zijn maar een bagatel vergeleken bij de verschillen tussen de progressieven en de conservatieven, waarover we in het eerste artikel geschreven hebben.

Deze mensen, in al hun verscheidenheid, moeten nu besluiten gaan nemen. En wat voor besluiten! Het gaat het concilie niet om een gezellige theevisite of om een officiële receptie van de kerk. Hier worden zeer fundamentele vraagstukken aan de orde gesteld. Men behoeft slechts een vluchtige blik op de schema's (agendapunten) van het concilie te werpen om dit in te zien. Het zijn er vijf stuks, onderverdeeld in secties.

1. De liturgie.
2. Over de bronnen van God's openbaring, (Bijbel en traditie).
3. Over de maatschappij en de communicatie, (de pers, radio, t.v.).
4. Over de eenheid van christenen.
5. Over de kerk.

Een behoorlijke kluif, zoals U ziet. Belangrijke onderwerpen zijn het ook. Daar waren de meeste afgevaardigden het ook wel over eens. Dat bleek wel uit de stemming. De schema's werden namelijk eerst aan het concilie voorgelegd, dat er over moest stemmen of ze de voorgestelde onderwerpen op het agenda zouden plaatsen. Hieronder geven wij de uitslag. (Gemiddeld waren er 2100 afgevaardigden.)

	Voor	Tegen	Onthouding
1. Liturgie	2162	46	7
2. Bronnen	1368	822	19
3. Informatie	2138	15	7
4. Eenheid	2068	36	8
5. De Kerk	hierover is eerst later gestemd.		

We hopen nog terug te komen op de afzonderlijke schema's, want u zult zich waarschijnlijk afvragen waarom er bij het tweede schema zoveel tegenstemmers waren.

Sinds 1870, toen het eerste concilie door de oorlog tot een einde kwam, heeft de curie, de hoogste kerkregering van de R.K. kerk dat de paus bijstaat in zijn ambt, de kerk geregeerd. Dit oppermachtige apparaat moet nu van monoloog naar dialoog overschakelen. Want de bisschoppen hebben ook het volste recht hun mening te uiten. Dat doen ze dan ook! Hun critiek is vaak lang niet mals. U begrijpt wel dat deze verandering een hele ommezwaai betekent voor de curie. Wie zal de kerk uiteindelijk regeren? De onfeilbare paus en de curie of de bisschoppen? Zal de paus de teugels in handen kunnen houden ondanks zijn onfeilbaarheid? Brengt deze "democratische" kerkregering de onfeilbaarheid van de paus niet in gevaar? Is het niet veel verstandiger om enkelen — in dit geval de curie — de kerk te laten regeren dan dat de bisschoppen de richting in de kerk gaan bepalen? Loopt dit niet uit op een gezagscrisis?

We zullen echter geen verkeerde indruk van de curie moeten krijgen alsof het dictators zijn die er middeleeuwse methoden op na houden. Dit wordt wel eens beweerd. Het is daarom van belang dat we luisteren naar enkele R.K. persstemmen. Met opzet koos ik opmerkingen van hen die tot de groep behoren die de curie becritiseren.

In het maandblad **Harper** (dec. 1963) stond een interessant artikel, getiteld: "Restraints on American Catholic Freedom", waarin verteld wordt "how some of the Church's leading scholars — and spokesmen for Pope John's reform movement — have had their voices muffled . . . and how the news of their banning was kept from much of the Catholic press."

In dit artikel wordt het volgende over de Curie gezegd:

> The Curialists are not villains, as some writers have suggested, but men who feel quite sincerely that they are the rightful guardians of the ancient, unchanging Church, and that they are divinely constituted to protect it, by whatever lawful means. The dominant group within the Curia is cautious, untrusting; it is an archconservative bureaucracy whch has often employed censorship and secret condemnation to stifle new movements in the Church.

Robert Kaiser in zijn boek **Pope, Council and World** zegt over de curie:

> "Encased in ecclesiastical preferment, they (wield) from their invisible and inaccessible Roman offices a power which could make the parish priests of Pernambuco tremble and which could explode ecclesiastical bombs in San Francisco or Sydney."

Een van de leidinggevende personen in de curie is kardinaal Ottaviani, de "secretary of the Sacred Congregation of the Holy Office", die volgens Robert Kaiser is het symbool van "the old order, its obstinancy, its refusal to change, its admitted strength, an antique cast in ancient bronze, silently unmalleable, quietly unreceptive."

In America is het Aartsbisschop Egidio Vagnozzi die probeert de teugels in handen te houden en alles in het werk stelt om de progressieve invloeden in de Amerikaanse sector van de Rooms Katholieke kerk te beteugelen. Hij is een vriend van Ottaviani en houdt er dezelfde ideeën op na.

Volgens het artikel in **Harper** is het Vagnozzi's taak.

> to serve as the middleman between the Holy See and the American Church. Since his appointment to the United States in 1958, he has been outspoken critical of the works of American Catholic intellectuals. In his close surveillance of the American Church, he has kept a wary eye on progressive trends.
>
> In a commencement address two years ago at Marquette, the Catholic university in Milwaukee, he delivered a full-scale indictment of Catholic intellectuals, scriptural scholars, and liturgical reformers. It was an incredible performance, something out of another century, and it caused profound indignation in American Catholic circles.

Door zijn toedoen werden vier mensen weerhouden om college te geven aan de Katholieke universiteit in Washington. Het waren de volgende vier:

Father Hans Küng, the Swiss-born dean of the Catholic Theological Faculty at the University of Tübingen in Germany, who has been the most brilliant and vocal Catholic scholar on internal Church reform.

Farther Godfrey Diekmann, a learned Benedictine monk and editor of a monthly journal called **Worship**, who has been a leading American spokesman for the liturgical movement in the Church.

Father John Courtney Murray, an internationally recognized Jesuit theologian, expert particularly on Church-state relations in a pluralistic society.

Father Gustave Weigel, also a Jesuit scholar, one of the most eminent and active American Catholics in encouraging actual liaison with leaders of other faiths.

Bovendien hebben de katholieke boekhandelaren van Rome een circulaire gekregen van het Vicariaat waarin hun verboden wordt de werken van Teilhard de Chardin (over schepping en evolutie) te verkopen, terwijl hun wordt opgedragen de recente **Letters from Vatican City**, door Xavier Rynne en **Inside the Church** door Robert Kaiser niet te etaleren.

Terecht schrijft Hans Küng in **Theology Digest** een artikel waarin met nadruk vooropgesteld wordt de noodzaak van een **theologische** bezinning van het concilie als regeringsvorm in de kerk, waarin hij o.m. zegt:

> The one Church could be unworthily represented, for example, if the council of men were a kind of well-organized totalitarian party-congress where the leaders, through stratagems of procedure, managed to reduce all free initiative to a minimum. The one Church is represented worthily when the council's unity of faith and love gratefully embracing the variety of individual opinions in a truly biblical **koinonia.** (gemeenschap)
>
> The "holy" Church would be represented unworthily if at the council called by men partisan interests and ecclesiastical diplomacy supplanted spiritual matters. The holy Church is represented worthily when it does the will of the Father, listens to Jesus Christ speaking in the Scriptures, when it is open to the Holy Spirit, who breathes where he pleases.

Met opzet heb ik de woorden van Hans Küng aangehaald opdat wij geen verkeerde indruk van het gezagsorgaan in de R.K. kerk zouden krijgen. Aan de ene kant zullen we niet mogen verdoezelen dat het apparatuur zoals het nu functioneert allesbehalve bijbels is. Aan de andere kant zullen we de strijd voor hervorming door mannen als Hans Küng en anderen gevoerd op de voet moeten volgen.

Dat deze strijd niet zonder resultaten bleek te zijn, blijkt uit de besluiten die paus Paulus VI nam bij de heropening van het concilie. Daarover vertelt ons ds. H. J. Hoek in **Jong Gereformeerd.** Ds. H. J. Hoek en ds. J. Spoelstra, twee gereformeerde predikanten, hebben het concilie van nabij gevolgd en zijn met de gang van zaken goed op de hoogte. Wij willen drie van de besluiten van paus Paulus VI noemen:

1. De paus besliste dat ook leken het concilie zullen bijwonen als toehoorders en dat zij adviserend zullen meewerken aan de commissies. Dat was een tegemoetkoming aan de wens van veel vooruitstrevende rooms-katholieken, met name in landen als Nederland en verder in West-Europa. Bekwame leiders van bijv. de r.k. vakbeweging en andere maatschappelijke activiteiten, en professoren in the theologie en andere wetenschappen, die geen geestelijken zijn, kunnen nu tenminste enigszins ingeschakeld worden in het werk van de kerk. Onvervuld bleef daarbij nog de wens dat ook vrouwen toegang zullen krijgen. Velen verwachten dat wel als de derde zittingsperiode begint.

2. De paus legde het voorzitterschap van de concilie-vergaderingen in handen van een viertal kardinalen, die moderatoren worden genoemd. Daarmee werd het uit handen genomen van het vroegere praesidium, dat niet zo eenstemmig was in die vragen, waarin de vernieuwing van de kerk aan de orde was. Die kregen de taak toe te zien dat alles zou verlopen volgens het reglement van het concilie.

3. Er was de aankondiging door de paus dat de curie hervormd moest worden.

Het concilie gaat voort. Langzaam, opruimend alle barricaden, reorganiserend de wijze van kerkregering, studerende fundamentele vraagstukken. Het is geen eenvoudige zaak. Toch besluit Hans Küng zijn artikel in **Theology Digest** met deze woorden:

> We are hopeful that Vatical II will not promote in the Church a proclamatory, complacent basking in its own glory but will lead the Church to humble and energetic self-examination for a broad and daring renewal in the light of Christ's gospel.

SPAANSE PROTESTANTEN WACHTEN OP CONCILIE

Dr. Gutiérrez Marin, de voorzitter van de Spaanse evangelische kerk, die in het begin van dit jaar een bezoek aan Nederland bracht, was nu in Duitsland. Tijdens een van zijn toespraken deelde hij mee, dat de positie van de protestanten in Spanje gaandeweg verbetert. Zo is het nu niet meer verboden voor de kerken om kennisgevingen over tijd en plaats van de kerkdiensten aan te plakken; en onlangs publiceerde een vooraanstaand blad een verslag over een toespraak van een protestantse spreker. Evenwel zal de wettelijke regeling van de positie der protestanten in Spanje nog wel niet gestalte krijgen voordat het concilie zijn standpunt heeft bepaald over de godsdienstvrijheid, meende ds. Gutiérrez Marin. Gelukkig hebben ze al wel gelegenheid gehad hun mening te geven over een wetsvoorstel, dat protestanten gelijke rechten zou geven en hen ook benoembaar zou maken in ambtelijke functies.

(Trouw)

Wanneer U **VIS** koopt - vers of bevroren -

LET OP DEZE AANDUIDINGEN

Tracteer U zelf op de heerlijke smaak van in Canadese wateren gevangen vis. Een grote variatie is in de winkels verkrijgbaar.

Om zeker te zijn van de beste kwaliteit voor Uw geld, zowel in verse als in bevroren vis, let op de opschriften "CANADA INSPECTED" en "PROCESSED UNDER GOVERNMENT SUPERVISION". Deze aanduidingen geven aan dat de vis tijdens de verpakking aan strenge overheidscontrole onderworpen was.

Ingeblikte en gerookte vis en visproducten in 't zuur, kunnen, indien in Canada verpakt, met hetzelfde vertrouwen worden gekocht.

DEPARTMENT OF FISHERIES

OTTAWA, CANADA

Hon. H. J. Robichaud, M.P., Minister. Dr. A. W. H. Needler, Deputy Minister

Westminster and the Kingdom of God

Seminaries are important. True they are small compared to our vast colleges and universities, yet, because the quality and training of the ministry is the key to the life and witness of the church, the seminary is of crucial importance in the Kingdom of God.

But the seminaries must be sound in the faith. Unsound seminaries destroy or weaken young ministers' faith in the sure word of prophecy. In fact, seminaries that have departed from the faith are the fundamental source of evil in the modern church.

God has blessed Westminster in keeping her true to the Holy Scripture as the infallible Word of God. The young man who comes to Westminster is built up, not torn down, in the faith. Thus Westminster serves in the Kingdom of our God.

God has also blessed Westminster in giving her students from many denominations and countries; young men from Africa, Korea, Japan, Taiwan and from thirty American denominations. Her alumni are likewise scattered through many branches of the christian church. For example, sound theological training in Korea and Japan is largely provided by Westminster graduates.

God has further used Westminster as a scholarly witness to His Word and to Jesus Christ as our Divine Saviour. The areas of modern learning are tragically dominated by unbelief. There is a tremendous need for a defense of the faith in this area and Westminster is increasingly known and respected as a first-class school that still proclaims the historic Christian religion.

1963 was the year which, with the completion of the Montgomery library and the consequent commitment of financial reserves, Westminster entered her most critical period financially in many years. We ended 1963 with unpaid obligations of approximately $9,000: $6,500 for deposits due to our Pension Fund and $2,500 for salaries due faculty and staff. General contributions, however, were the highest in the seminary's history and we are deeply grateful to so many of you who helped us this year. The budget has been held at the level of the year before and we hope that with continuing improvement in support our needs will be met. For 1964 it appears that in addition to church contributions we must raise $195,000 through contributions by individuals.

Brethren, pray for us that we may faithfully serve the Lord and that our needs may be met.

Westminster Theological Seminary

CHESTNUT HILL — PHILADELPHIA 18, PA., U.S.A.

Ministers!

We have always available
Collins Large Type Bibles
The well-known wedding gift.
Beautifully leather bound.
Red under gold edges.
Churches 15% discount

Anton Lammers
CHRISTIAN BOOK CENTRE
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario
JA 2-1234

Voor al Uw

Verzekeringen

Auto-, Brand-, Ongevallen- en

Ziekteverzekering

(met wekelijks inkomen)

en alle andere verzekeringen

Mac. Vanderhout

Insurance Agency Ltd.

795 KING STREET EAST HAMILTON, ONT.

PHONE LI 4-2837

Heb je speculaasjes gekocht, mam?

Natuurlijk. Iedereen vindt ze heerlijk. Mits ze van VOORTMAN'S zijn. Die zijn zo lekker gekruid en zuiver van smaak. Moeder weet, dat de paar extra centen besteed aan VOORTMAN'S koekjes, goed besteed zijn.

Speculaasjes van VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

Hebt U wel eens speculaasjes op brood geprobeerd? Heerlijk! Maak eens een lunch klaar voor de kinderen met een "speculaas-sandwich"

Onder de SCHEMERLAMP

Saskia vervolgt hieronder haar antwoord aan Mrs. Grace V., waarmede zij in ons vorig nummer een aanvang had gemaakt. Voor goed begrip is het wenselijk eerst het gedeelte van verleden week te lezen en daarna dit deel.

Red.

(II)

Vervolgens: er is een (wijdverspreide) groep, die het altijd bezwaarlijk gevonden heeft, dat onze scholen niet van meet-af "School met de Bijbel" waren. Niets meer en niets minder. Waarom hen te binden aan kerkelijke belijdenisschriften? Dit vermindert slechts hun mogelijkheden en maakt het voor onze Canadese mede-christenen, die toch al zo onwennig staan tegenover de gedachte van apart protestants onderwijs, wel uitermate moeilijk hen te aanvaarden. Nee, het is niet zeker, dat ze dit ooit in grote aantallen zullen doen, maar is dat een reden om reeds bij de aanvang de deur in hun gezicht te sluiten? Het nationale karakter, dat de chr. school in Canada toch behoort te hebben, wil ze aan haar doel beantwoorden, gaat nu onweerstaanbaar verloren in een onderons-sfeer.

Destijds werden deze bezwaren door een meerderheid prompt van de tafel geveegd, maar men blijkt langzaam-aan tot andere gedachten te komen. Hopelijk duurt het niet lang meer, of onze chr. scholen krijgen hun eigen "creed", zoals b.v. de A.R.S.S. dit al heeft. Het is niet mijn bedoeling hierover een discussie te openen, want personen, veel meer ter zake kundig, hebben dit al gedaan en praten er op dit moment nog over. Wel spreek ik als mijn mening uit, dat de chr. scholen door deze te-smalle opzet over het gehele land support hebben verloren. Van christenen (ook in de Chr. Reformed Church), die er zich anders met hart en ziel achter gezet zouden hebben. Wat de scholen in diverse opzichten, en zeker financieel, ten goede gekomen zou zijn.

Ik moest even lachen om jouw "verantwoordelijkheidsgevoel in opstand", Grace. Het deed me denken aan een steigerend raspaardje! Een dergelijke sensatie heb ik soms, alleen is het mijn gevoel voor eerlijkheid, dat briest... wanneer ik hoor van ambtsdragers op huisbezoek en propagandisten voor de chr. school, die het doen voorkomen als zou de public school op één lijn staan met de openbare school in Nederland. Ik zal de laatste zijn om te zeggen, dat chr. onderwijs voor ons volk geen rijke aanwinst is, maar deze beoordeling is in mijn ogen niet correct. Veel hangt af van de plaatselijke omstandigheden.

Voor bewijs hoef ik niet ver te lopen: vanuit mijn vensters kun je een public school zien, waarop ca. zestig immigrantenkinderen van Hervormden en Gereformeerden huize gaan. De principal, zelf een Baptist, geeft de toon aan en zijn staf bestaat door-de-bank uit christenen om de simpele reden, dat een onkerkelijke teacher in zo'n klimaat niet graag werkt. Een Lutherse onderwijzeres, die ik persoonlijk ken, geeft er al zes jaar les en met plezier. Moet ik nu geloven, dat deze school uniek is in Canada? Dikwijls heb ik gedacht: jammer, dat zulke krachten niet op chr. scholen werken. Wat een oplossing: goodbye for ever, teachers-shortage!

Zetten we al deze dingen op een rij, (en ik verbeeld me niet volledig te zijn) dan wordt het onbegrijpelijk, dat er in onze kring een tendens is om de chr. school te hanteren als een maatstaf voor het geestelijk leven. Want in de huidige omstandigheden is het zo, dat leden van jouw en mijn kerk, met kinderen op de public school, zich bij voortduur in de verdediging gesteld zien. Sterker. Het is zo, dat iemand die om financiële redenen zijn kinderen van de chr. school moest nemen, zich genoodzaakt voelt deze beslissing uitvoerig te verdedigen. Alsof hij een strategische blunder begaan heeft. Wat het inderdaad ook is: hij zag zich gedegradeerd tot second-class kerklid, waardoor o.a. de weg naar het ambt voor hem is toegesloten. Van onze ouderlingen en diakenen wordt namelijk verwacht, dat hun kinderen in de christelijke school zitten.

Wie nu denkt, dat ik op echt vrouwelijke manier aan het overdrijven ben, moet zijn ogen en oren maar eens openzetten en voorts verwijs ik naar de brief van onze lezeres. Deze werd niet helemaal afgedrukt — er staan dingen in, die anderen niet aangaan — maar hij illustreert m'n betoog afdoende. Grace gaf me een gedetailleerde beschrijving van de wijze, waarop ze haar inkomen besteedt. Zoals ze zelf opmerkte: als een verdediging. Om aan te tonen, dat ze met al haar liefde voor het chr. onderwijs toch heus niet meer kan doen dan ze reeds deed. Haar bekommerde vraag was: hoe moet het verder, als de kosten nog hoger worden?

Deze houding van verdediging, waarin zovele kerkleden zich vandaag geprest zien, vind ik tragisch. Temeer omdat het vaak mensen betreft, die zich in het begin vol enthousiasme achter hun chr. school geschaard hebben. Tot ze ontdekten, dat ze eigenlijk al jaren teveel hooi op hun vork hadden en niet kunnen gaan piekeren over een verzwaring van de last. Anderen komen constant een paar maanden achteraan sloffen met hun betalngen, tot wanhoop van de penningmeester. Ze zouden hun kinderen wel van de chr. school willen nemen, maar hebben het hart niet, vanwege de "loss of face" daaraan verbonden. En onder de mensen met kinderen op de public school zijn er verscheidene, die langzaam verbitteren, omdat ze voelen niet meer voor "vol" aangezien te worden...

Dit is een verontrustende situatie. Veroorzaakt door een neiging om de chr. school op subtiele wijze in een rol te wringen, waarvoor ze niet bestemd is en die met haar wezen strijdt. Zelf is ze immers het product van de vrijheid, die calvinistische ouders zich voorbehouden bij de opvoeding van hun gedoopte kinderen. Een vrijheid, die het bezit en de verantwoordelijkheid van alle christenouders is.

Het is daarom bijzonder vreemd, dat men haar ging gebruiken als een soort maatstok bij het oordelen over het geestelijk leven van broeders en zusters. (Dit zou misschien in Holland te billijken zijn, ja, maar hier in Canada? Gerekend de omstandigheden, zoals wij die nu kennen? Als we hiermee doorgaan, vrees ik, dat er twee groepen kerkleden komen: met en zonder een sterretje-voor-goed-gedrag-tegenover-de-chr.-school. En wee de man, die geen sterretje krijgt... De stakker staat met één been buiten de kerkelijke gemeenschap: gewogen en te licht bevonden.

Deze situatie is ook niet van ironie ontbloot, want bedenk: onze scholen mogen "private" zijn, maar in de praktijk worden ze wel degelijk door de plaatselijke kerken gesteund. Menige school zou volgend jaar gesloten zijn, indien ze uitsluitend aangewezen was op de tuition fees. Deze zijn trouwens om daar anders heel weinig ouders te beginnen al te laag gesteld, zich zouden kunnen veroorloven om hun kinderen naar de school te zenden. So let's face it, ook de kerkleden die geen gebruik wensen te maken van de chr. school, hetzij om financiële of andere redenen, dragen hun steentje bij om het voortbestaan van die school mogelijk te maken. Zij steunen met hun donaties en leggen regelmatig hun giften op de collecteschaal.

Over de waarde van de chr. school als zodanig behoef ik in deze kolommen niet uit te weiden, want die wordt door niemand betwijfeld. Deze school is een kostelijk hulpmiddel bij de opvoeding van gedoopte kinderen, omdat zij aan de ouders behoort en daardoor fungeert als een verlengstuk van het christelijke gezin. Zij kan zonder geloof en idealisme niet bestaan en het is mijn indruk, dat 't daaraan warempel niet ontbreekt in onze Canadese kerken. Hoe vaak horen we niet over de opening van een nieuwe of de uitbreiding van een bestaande school? De opoffering, die sommige ouders zich getroosten voor "hun school" is ontroerend. Zij ontzeggen zichzelf allerlei dingen, omdat ze van mening zijn, dat het chr. onderwijs voor hun kinderen toch van nog groter belang is! En dat brengt ons bij een volgende vraag in de brief van onze lezeres.

Wat jij daar eigenlijk van me vroeg, Grace, is: een grens aan te geven voor je offervaardigheid. Dat kan ik natuurlijk niet! Hoogstens kan ik je vertellen, wat ik zelf in jouw omstandigheden zou doen. Je schreef me, dat je vier kinderen hebt, die alle op de chr. school gaan, de jongste is zes jaar. We hebben al samen uitgemaakt, dat het verkeerd zou zijn om deze kinderen in hun groei niet alles te geven, wat zij aan voedsel nodig hebben. Nu gaan we even verder en denk erom: je hoeft het niet met me eens te zijn! In een gezin als het jouwe zou ik de grens trekken, waar ik als moeder uit werken zou moeten gaan om de kosten van chr. onderwijs te betalen. Dit is een oplossing, waarin ik ten enenmale niet geloof. Als jij elke dag zou gaan werken om de fees van lagere en Junior High (is dat bij jullie apart?) bij elkaar te sparen, Grace, dan zou je m.i. slechts jezelf bedriegen. Want wat je kinderen dan aan de ene kant winnen, verliezen ze ongemerkt aan de andere.

Jouw boys en girls zijn nog veel te jong om geen full-time moeders te hebben. Als zij uit school komen en 's avonds, als ze hun huiswerk maken, dan moet jij tijd voor hen hebben. Om vertrouwelijk met hen te praten, om hun vragen te beantwoorden, ook over de Bijbel en over God. Het is verbazend, hoe kinderen je soms onverwacht voor een probleem kunnen zetten, waarover ze dagenlang hun kleine hoofden suf gepiekerd hebben! (Zo bekende mijn jongste me gisteravond onder tranen, dat hij maar niet begrijpen kon, hoe God de moord van President Kennedy kon toelaten en waarom Hij hem nu niet uit de dood opwekte.) Op deze tijd en deze keer zeer persoonlijke aandacht hebben zij recht en het behoort tot de taak van vader en vooral moeder om die te geven.

Dit wordt door ouders in onze kring wel eens vergeten: zij zijn hardwerkende immigranten, zij vinden, dat de teacher van de chr. school dit maar moet doen. Die wordt er toch voor betaald, wat? Hoe kortzichtig en hoe unfair tegenover de teachers! En nu spreken we nog niet over de ouders, die beide een volle job buitenshuis namen en voor de opvoeding van hun kroost rekenen op de chr. school. Alsof het een tovenaar is... Hoe ze dit kunnen verantwoorden, gaat mijn petje te boven. Mocht er later iets fout gaan met hun kinderen, stellen ze dan de school aansprakelijk?

Tenslotte je laatste vraag: another christian highschool? Het is voor mij een verleiding om hierover heerlijk door te slaan, omdat ik tot de weinigen behoor, die van het begin af een chr. highschool van grote belang achtten dan een lagere school. Nog steeds ben ik mijn eigen teens niet vergeten en weet, wat een kind juist in die jaren te verwerken kan krijgen. Je begrijpt: toen ik hier voor de eerste maal hoorde, hoe het kan toegaan op sommige highschools, sloeg de schrik me om het hart!

Maar hier opnieuw, we kunnen wel met zwart-wit termen gaan werken, maar daar schiet niemand iets mee op. Naar mijn inzien is het niet juist om all public highschools over één kam te scheren. Gelukkig zijn er nog vele in ons land, die een prima reputatie genieten. Waar principal en staff er oprecht naar streven om een sfeer te handhaven, die weliswaar niet "christelijk" is — en het zou van weinig realisme getuigen om dat te verwachten van zulke omvangrijke instellingen — maar waaraan een christenouder zijn dochter durft toevertrouwen zonder er grijze haren bij te krijgen. Om te beslissen waar en hoe spoedig een chr. highschool nodig is, moet mede bepaald worden door de reputatie van de aanwezige public highschools. Is deze goed, dan is er voorlopig weinig aanleiding om zich naast de last van een chr. lagere school ook nog de enorme kosten van een highschool op de hals te halen. Wij hebben nu eenmaal verkozen om van onderen af te beginnen — in tegenstelling met onze Lutherse broeders, die liever met een highschool beginnen en dan "naar beneden" werken! — bij de opbouw is geduld geboden.

Inderdaad. Onze mensen, voor het overgrote deel newcomers met opgroeiende kinderen, zitten nog op zware lasten. Hun inkomens zijn niet van elastiek. Sommige lagere scholen hebben reeds een budget, dat je stil maakt van ontzag. De tuition fees blijven daardoor maar stijgen en er schijnt niet veel aan te doen te zijn. Het is wonderbaarlijk, dat al dit geld er steeds weer komt, maar vraag niet, wat er achter de schermen voor gedaan moet worden! En daarom, hoezeer ik ook overtuigd ben, dat chr. highschools voor ons land een zegen zouden zijn, ik kan niet anders dan met je instemmen, Grace. "When we sit down and count the cost" zal blijken, dat er slechts heel weinig plaatsen zijn, waar men zich kan veroorloven om in de naaste toekomst aan een highschool te beginnen. Althans indien een ieder, net als jij, verstandig genoeg is om in te zien, dat een christelijke highschool moet voldoen aan méér dan de minimum eisen, wat "Staff and Courses and Equipment" betreft. Juist omdat ze christelijk is.

In de tussenliggende periode moet er op toegezien worden, dat onze teenagers geestelijk niet tekort komen. Een plicht, die helaas door lang niet alle ouders wordt gezien, want anders zou er niet zo'n gebrek aan begrip en meeleven zijn voor de jeugd tussen 13 en 20. Het lijkt er dikwijls op alsof men denkt: Ik heb me een ongeluk geploeterd om hen zes jaar chr. onderwijs te geven, voor de rest zoeken ze het nu zelf maar uit... Jammer, maar zo werkt het niet Zeker niet voor immigrantenkinderen, die het als "the second generation" soms nog harder te verduren krijgen dan wij. Van het uiterste belang is, dat er een open weg blijft tussen vader en moeder en hun teenagers. Dat deze weten: Als ik hen nodig heb, kan ik altijd bij hen terecht, Dad is niet te druk en Mom is niet te vastgeroest in Hollandse ideeën om me halverwege tegemoet te komen...

Voor ouders, die zo met hun kinderen meegroeien en hen vasthouden door hun gebed en hun attentie, zie ik geen aanleiding tot bezorgdheid. Zelfs niet, al zouden zij zich gedwongen zien om hun kroost voor enkele jaren naar een public highschool te zenden. Want ondanks alle hulp (van predikant en onderwijzer en jeugdleider) bij het grootbrengen "in de vreze des Heren", zijn het in laatste instantie vader en moder, die het moeten doen. Zij moeten van dag tot dag, van jaar tot jaar, hun kinderen voor-leven, wat het betekent om in deze krankzinnige wereld te geloven in de Here Jezus Christus en Zijn genade.

Dat wij in deze taak niet zullen tekort schieten, Grace, is de innige wens van

Je SASKIA.

Gebruikt Canada's Populaire Bakpoeder voor alles wat U bakt!

U zult bemerken dat U zich kunt verlaten op MAGIC Bakpoeder voor alles wat U van plan bent om te bakken zoals 4 generaties Canadese gezinnen dat hebben gedaan. Het is een gezinstraditie die U gaarne zult willen overnemen. Gebruik MAGIC in alle traditionele recepten en tevens in dit populaire Canadese recept:

MAGIC RAISIN SCONES*

Meng en zeef in een kom 1½ kop eenmaal gezeefd gebakbloem (of 1⅓ kop eenmaal gezeefde bloem geschikt voor al het bakken), 3 theelepels MAGIC bakpoeder, ½theelepel zout. Snij 4 eetlepels fijn gekoeld plantenvet en meng met ¼ kop gewassen en gedroogde rozijnen en ¼ kop losse bruine suiker. Combineer dit met 1 licht geklopt ei, 2 eetlepels melk en enkelle druppels amandelextract. Maak een kuiltje in de droge massa en voeg de vloeibare ingredienten daaraan toe; meng lichtelijk met een vork daarbij melk toevoegend voor zover nodig om een zachte deeg te vormen. Kneed voor 10 seconden op een lichtelijk met bloem bestrooide plank en sla het plat uit op een ingevette bakplaat (maximum hoogte van binnen 7½") en merk 6 stukken af in de vorm van een pastei. Bak in een hete oven, 425°, voor ongeveer 18 minuten. Dien het geheel warm op met boter of margarine.

Inhoud 6 ons.

* Gebruik standaard Canadees maatglas en standaard maatlepels.

Een van de fijne producten van Standard Brands Limited.

Mannenpraat

Het is al enige tijd geleden, dat Rev. Mulder onder het hoofd "Mannenpraat" schreef dat het van "praten tot daden" moest komen. Onder deze daden moeten wij onder meer verstaan, dat de activering van het ambt der gelovigen ook betekent, dat wij geroepen zijn om iedereen die daar voor in aanmerking komt, tot de overtuiging te brengen, dat hij indien mogelijk aan het verenigingsleven deelneemt.

Hij wijst er dan op dat dit niet in de eerste plaats moet uitgaan van de kansel of van de kerkeraad, maar van ieder persoonlijk. Hiermede zijn wij het volkomen eens en in verband hiermede willen wij gaarne er nog iets aan toevoegen.

"Mannenpraat" richt zich uiteraard tot alle lezers die leden zijn van een Reformed Men Society. Inmiddels is het seizoen al weer zover gevorderd, dat deze verenigingen hun roosters wel al zullen hebben vastgesteld en hun vergaderingen zijn begonnen. Het is wel zeker dat de meeste tijd gereserveerd zal zijn voor Schriftstudie, het onderzoeken van Gods Woord en/of de Belijdenis. Daarnaast zullen misschien enkele onderwerpen worden behandeld op het "terrein" van het staatkundig en maatschappelijk leven of enkele artikelen van een bepaalde Kerkenordening. In het algemeen zal het menu wel uit bovengenoemde voedingsbestanddelen zijn samengesteld en niemand zal de waarde hiervan ontkennen. Toch willen wij nog een "subject" toevoegen, n.l. "Het op een bepaalde plaats bestaan van minstens 3 Reformed Men Societies, die "rustig" naast elkaar voortleven". Het zal wel geen nader betoog behoeven, dat iemand die dit onderwerp zou inleiden, wel in de belangstelling zou staan. Toch zou o.i. een bespreking weinig resultaat hebben wanneer dit enkel in "eigen kring" zou worden behandeld. Is het daarom niet mogelijk dat b.v. een Chr. Ref. Men Soc. een Free Chr. Ref. of een Can. Ref. Men Soc. uitnodigt? Of in omgekeerde volgorde of hoe dan ook. Misschien zullen er zijn dié van mening zijn dat een Men Soc. dard iets gaat doen wat "des kerkeraads is". O.i. is dit niet het geval, dit "met elkander samen spreken" is nog geen "Samensprekiing" in kerkelijke zin. Wij weten ook wel dat dit laatste niet moet gebeuren door afzonderlijke leden, maar dat deze dit eventueel aan hun eigen kerkeraad moeten voorstellen, al blijven wij onder alle omstandigheden persoonlijk verantwoordelijk, ook voor het naast elkander bestaan. En (wij citeren hier nogmaals Rev. Mulder) de activering van het ambt der gelovigen begint nog altijd bij U. Accoord?

A. Goossen,
21 Lawson Drive,
Chatham, On.t

Naschrift.

Met bovenstaande zijn we het helemaal eens en ik zou willen zeggen, op plaatsen waar deze drie kerkengroepen vertegenwoordigd zijn en ook M.V.'s hebben, zoekt contact, al is het maar voor een gecombineerde vergadering eens in de winter.

Stellig zal er op deze manier wat te bereiken zijn. Misschien zou men dan met de keuze van het te behandelen onderwerp wat voorzichtig moeten zijn. Wat zou een vergadering zoals we onlangs in Chatham hebben gehad daar ook geschikt voor zijn om andere M.V.'s uit te nodigen die niet tot de Chr. Ref. Church behoren.

Doch als er zijn die hier een andere gedachte over hebben, laten die daar iets over schrijven.

S.

(Inzendingen voor deze rubirek aan Mr. T. Schinkel, Amherstburg, Ont.)

Support YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

Hollandse Scheurkalenders
Also ORANJE KALENDERS
$ 1.00 Postpaid
DAILY MANNA CALENDARS
$ 2.35 Postpaid.
REFILL SUCCESS AGENDA
$ 2.69 Postpaid.
VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
1058 Main St. W. Phone JA 8-1932
HAMILTON, ONTARIO
Canada

De Ruyter's Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.
Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Voor al Uw reizen per Boot-Vliegtuig-Bus-Trein
Voor inlichtingen, reserveringen en tickets naar
JAN FABER
Mgr. Burlington Travel Service
Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:
2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

HOLLAND LIFE
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:
TORONTO, 2828 Bathurst St. RU 7-5637
HAMILTON, 20 Tisdale St. S. JA 8-0147
ST. CATHARINES, 94 Church Street MU 4-6385
LONDON, 150 Elmwood Ave. GE 8-8439

Kantoren:
VANCOUVER, 1280 West Pender MU 3-9685
EDMONTON, 12421 - 118th Ave. GL 4-3260
CALGARY, 3335 Boulton Road 289-5748
RED DEER, 3935 Exeter Cresc. 347-1807

MONTREAL, 3600 Van Horne — 731-9421
GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVOORZIENING

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Beste Lezeressen,

Plichtsgetrouw zette ik mij vanavond bij tafel om te proberen copy te vinden voor ons vrouwenhoekje. De laatste maanden moet ik zo'n beetje proberen om het fort alleen te houden. Hoe zit dat eigenlijk?

Om een geschikt onderwerp te vinden heb ik een hele enveloppe met knipsels leeggeschud op tafel, in de hoop dat ik een ideetje zal vinden dat anderen ook belang inboezemt.

Wat zit daar wat in die enveloppe! Van sommige knipsels weet ik niet eens meer de reden waarvoor ik ze bewaarde. Er zitten ook verscheidene cartoons in. Daar ben ik gek op. Soms wens ik wel eens dat ik ze zelf kon maken. Maar tekenen is nooit m'n sterkste kant geweest. Dus bepaal ik me er maar bij, om er om te lachen. M'n liefste cartoon is er eentje dat al een poosje naast de telefoon hangt. Zodoende zie ik het dagelijks een paar keer. Er is een kamer op afgebeeld en moeder de vrouw staat aan de telefoon te praten. In haar linkerhand heeft ze nog de stofzuiger en in het mondstuk van de telefoon zegt ze: "Yes, this is the Henderson (lees the Wagenaar) maid speaking; also the cook, nurse, cleaning woman, seamstress - - - and Mrs. Henderson (Wagenaar)". Elke keer als er van onder de indruk. En nu ik bovenstaand lijstje lees, kom ik het nog niet eens volledig! Maar ik zal het hierbij maar laten, anders beschuldigt U mij er nog van dat ik, wat de Canadians noemen: "conceited" ben!

Verschillende plaatjes bewaar ik omdat ik ze leuk vind of omdat het me aan iets herinneren moet. Zo heb ik hier een foto met de afbeelding van een beekje waarin verschillende Koreaanse vrouwen hun was aan het doen zijn. Dit moet me er aan herinneren om steeds dankbaar te blijven voor de uitvinding van de wasmachine.

Verder heb ik hier een schattige foto van een vijfling. Waarom ik die bewaard heb? Om het te waarderen dat ons nageslacht een voor een kwam. Wat een wonder anders, vijf zulke kleintjes. Wat een zorg ook! Geen wonder dat die moeder huilde, zoals er onder de foto staat. Ze kon het huilen zich nog permitteren, toen ze in het ziekenhuis was. Daarna, thuis, zal ze er wel geen tijd meer voor hebben gehad.

Een leuke cartoon heb ik hier nog. Er op afgebeeld staat de basement van een pastorie. Dominee en z'n vrouw staan in dikke jassen gehuld te kijken naar de verrichtingen van een drietal gemeenteleden, die bezig zijn leven te blazen in een kennelijk zéér oud furnace. Het is allemaal rook in de basement. Een van de leden pookt eens goed in de furnace en schijnt een beetje succes te hebben, want hij zegt met een verwachtingsvol gezicht tegen zijn predikant: "Seems to me, a really dedicated minister could make it do another five years!" Nu hadden onze pastoriebewoners verleden winter vaak koude voeten en zaten om beurten op de verwarming. Met andere woorden: een nieuwe verwarming zou geen luxe zijn. Als ik nu genoeg moed kon verzamelen om dit plaatje aan de beheercommissie te geven en zij, op hun beurt, konden genoeg geld verzamelen, dan komt er misschien nog wel eens een nieuw furnace in onze pastorie.

Nóg een cartoon en er komen alweer dominees aan te pas. Die worden er nogal eens tussen genomen, maar meestal kunnen ze daar nogal goed tegen. Ze kunnen zelf soms ook zo héél fijntjes iets zeggen. Weet U wat een jonge predikant laatst eens zei toen hij z'n vrouw afleverde om een bestuursvergadering van onze federatie bij te wonen? "Ladies," zei hij, "see to it now, that you mind the business of our Lord today!" Daar hadden die dames niet van terug! Wel, de cartoon dan die nu voor me ligt, heb ik uitgeknipt omdat het me herinnerde aan een bepaalde periode uit m'n kinderjaren. Ons dorp kreeg een nieuwe dominee. Dat was een hele gebeurtenis. Het was voor mij de eerste keer dat ik bewust zoiets meemaakte. De nieuwe pastoriebewoners kwamen uit een heel deftige stad in Holland. Alle emigranten zijn daar wel eens geweest! Nu droeg de vrouw van de dominee een bontjas en volgens de geruchten had dominee op een ochtend een kerklid te woord gestaan in een heel gekke jas met een koord voor ceintuur!

Ik hoop dat U zich voor kunt stellen, dat het dragen van een bontjas in dit tijd op een dorp zo zeldzaam was als sneeuw in de zomer en een dominee met een ochtendjas was beslist iets uit een boek!

En op het hekje, dat toegang gaf tot het erf van de pastorie, liet dominee het volgende schilderen: "Hekje dicht, s.v.p. Boodschappen achterom." Dat wàs wat! We voelden het bijna als een vernedering. We kwamen dus niet meer bij de voordeur. Het dienstmeisje (bij de andere dominee kind aan huis) moest alleen in de keuken eten, maar mocht wel in de kamer komen met lezen en danken. Ik was toen nog klein en zoiets ging dan ook boven mijn petje.

En nu vond ik deze cartoon: Scene: een deftig restaurant. Rond de tafeltjes deftige dames en heren, wachtend op het diner. De "headwaiter" staat bij één van de tafeltjes en een waiter heeft met één hand het dikke koord vast dat de hall van de diningroom afscheid. Achter dat koord staan twee predikanten in de dracht van de geestelijken van dit land, mèt hun vrouwen. De waiter kijk vragend om naar de big boss, maar die zegt onverbiddelijk: "**A rule is a rule - - - no tie — no dinner!**

Hier laat ik 't maar bij vanavond. Het is al schrijvende en plaatjesbekijkende al laat geworden. Eén foto wordt er door één van de jongens echter nog onder m'n neus geduwd, terwijl hij veelzeggend naar het onderschrift wijst: "It hurts to go to bed hungry."

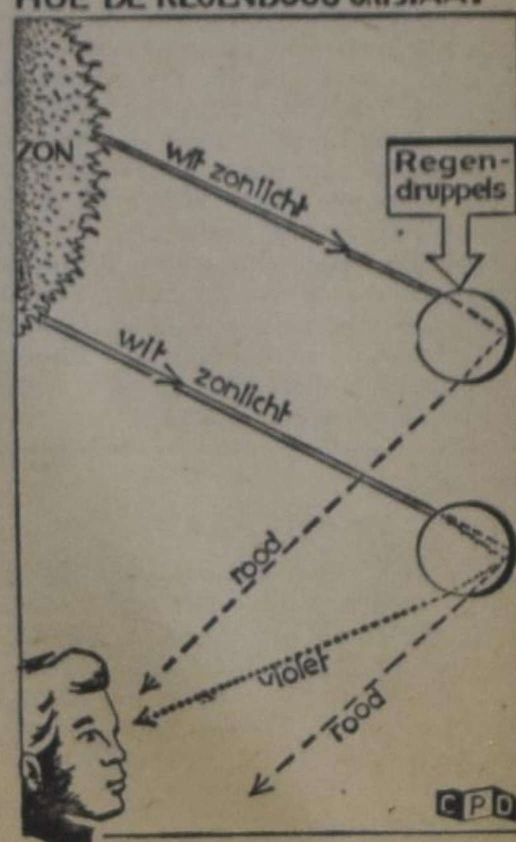
Dit aanwijzen was natuurlijk bedoeld als een tip om nog iets eetbaars te mogen hebben.

Maar veel medegevoel met zoonlief kan ik toch niet opbrengen. Het is voor ons zo gewoon om drie maaltijden per dag te consumeren en daartussen door nog een "snack", als we tenminste niet om onze lijn hoeven te denken.

Maar die arme kindertjes die op die foto afgebeeld zijn en die honger moeten lijden, wat is dàt erg! Het onderschrift bij dat plaatje vermeldt dat een "christian children's fund" drieëenveertigduizend van die kindertjes helpt, maar dat dàt nog maar een handje vol is, vergeleken bij het enorme aantal dat hulp nodig heeft. Nee, zo'n plaatje doet je niet glimlachen. Want die kindertjes hebben behalve brood voor hun magere lichaampjes óók nog het brood des levens nodig. Jezus is niet meer op aarde, anders zouden we wensen dat er een herhaling van de wonderbaarlijke spijziging zou mogen komen. Jezus zou hun dan gelijk het brood des levens kunnen geven. Gelukkig heeft hij volgelingen achtergelaten, van wie Hij verwacht dat ze in Zijn voetstappen voort zullen gaan. Bij die volgelingen behoren ook wij.

Ik heb gehoord dat er binnenkort een diaconale actie gehouden zal worden om eten te sturen naar gebieden waar nood is. Dan kunnen we met de daad bewijzen dat we christenen zijn.

G.W.

WAT IS DE REGENBOOG?

De regenboog is altijd een fraai gezicht maar de wetenschap heeft er niet veel aan. De weerkundigen leren van de regenboog dat het dan regent in een richting recht tegenover die van de zon of de maan. Is de regenboog bleek van kleur dan bewijst dit dat de waterdruppels heel fijn zijn. Een regenboog ontstaat door de werking van het zonlicht op de waterdruppels in de lucht. De zon moet achter onze rug laag aan de hemel staan en wij moeten een regenbui voor ons in het oog hebben. Ook het maanlicht kan een regenboog doen ontstaan, eveneens is dit mogelijk door de werking van een waterval of een fontein. De kleuren van de regenboog ontstaan door de inwerking van het licht. De hoofdkleuren zijn rood, oranje, geel, groen, lichtblauw, donkerblauw en violet.

De regenboog wordt geboren door het binnendringen van het licht in de waterdruppel. Het zonlicht (of maanlicht) wordt gebroken in de verschillende kleuren. De achterzijde van de waterdruppel kaatst het gekleurd licht onder een andere hoek weer terug. De verschillende richtingen waaruit het gebroken zonlicht de druppel weer verlaat bepalen de kleuren die wij zien. In onze tekening geven wij dit verloop duidelijk weer. De grootte, lichtkracht, en de kleuren van de regenbogen staan onder de invloed van de grootte van de regendrukkels. Ieder mens op aarde heeft zijn eigen regenboog Omdat men de regenboog alleen maar kan zien om een punt dat recht tegenover de zon (of maan), ligt, ziet ieder mens een andere regenboog. Er kunnen immers geen twee mensen op één plek staan.

Overigens zijn de kleuren in een regenboog nooit scherp afgebakend. Geel gaat b.v. niet plotseling in groen over. Daartussen in liggen duizenden tinten geel-groen. Ook heeft een regenboog veel meer kleuren dan wij kunnen zien. Boven het rood gaat het — voor ons onzichtbare — ultrarood verder, en onder het violet straalt het voor ons onzichtbare ultraviolet.

De regenboog behoort tot een van de fascinerendste natuurverschijnselen. De meeste volken kennen een bovennatuurlijke betekenis aan de regenboog toe. Ook in de bijbel is hier sprake van (Genesis 9).

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

FOR ALL YOUR BOOKS:
BURLINGTON BOOK- & BIBLE HOUSE
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(21)

Dan laat hij haar pardoes los, springt met twee, drie stappen naar de openkierende slaapkamerdeur en stapt in de donkere leegte daarachter. Even later is hij terug, ziet haar weer kijken en ontdekt tot zijn geruststelling de trilling om haar mond.

"Dat is z'n geluk," grauwt hij, "want ik had hem met gebroken poten in de rivier gezwengeld, laat'ie daar voor oppassen!"

Als ze dan nog blijft zwijgen, nu met neergeslagen ogen, spot hij: "Hoe is 't? Denk je nou heus, dat je mij nog kan laten kleuren? Was het dat héér van hiernaast?"

Nauw merkbaar knikt ze.

"Mooi," zegt hij nu rustig. "En hij had een bepaald plannetje met je, nietwaar?"

Maar dat weet ze nu niet zeker meer. Nico heeft niets gezegd, alleen maar gekeken en gezorgd.

"Kopje thee op bed, wat?" vraagt hij scherp verder.

Weer knikt ze en haar ogen beginnen te glanzen, alsof de zon er in opkomt. Hoe wéét dokter Van Loon dat allemaal? En wat is het heerlijk, dát hij alles weet en ze hem niets hoeft te vertellen. Zo was Vader ook. Zó vol zorg, dat hij alles wist. Vader...

Doodop valt ze neer aan tafel, haar hoofd op haar armen. Zo schreit ze, rustig, kalmerend.

De dokter vraagt niet verder. Hij stelde de diagnose; zijzelf neemt al medicijn. De natuur is toch maar je ware.

Toch snapt hij één ding niet: Hoe is het mogelijk, dat zo'n proleetje van een boerenkarhond hier binnenkomt en dit kind zonder gevecht van d'r geloof afpraat? Want preutsheid is ook een geloof, reken maar. Dat maak je deze mensen wel niet wijs, maar het is een kardinale waarheid, die niemand hem afhandig zal maken.

Zijn wenkbrauwen fronsen zich, terwijl zijn hersens worstelen met dat probleem. Hier zit iets scheef. Als ze een heethoofd was, zoals hij ze in het dorp bij bosjes kent, zou het nog mogelijk zijn in een goedkope bui... Dit type is niet alleen koel, maar ze hoort nog bij de fijnen ook. Dat is wel niet altijd — of heel dikwijls niet — de basis voor een deugdelijk leven, maar als je die ouwe schipper kende en de manier waarop dat moedertje de wereld uitstapte, dan durf je er je vrouw en je practijk onder verwedden, dat er hier iets absoluut niet klopt.

Aanranding? Kan niet, zonder dat de hele zaak aan diggels gaat. Zelfs als ze bek-af was, zou ze nog vechten tot ze er dood bij bleef. Bovendien: hij kent die knaap van Schiebroek wel. Dat is het type dat belletje trekt bij ouwe wijfjes en zelfs dan nog hard wegloopt. Die bestáát geen aanranding. Hola, ze ligt met haar hoofd bijna op een bergje scherven. Toch een gevecht? Kan niet. De zaak staat hier veel te netjes op z'n plaats en de thee... als je gooien wil gooi je met hete thee, dat koelt veel harder af. Nee, ze is op de één of andere manier lief geweest en gehoorzaam. Maar aan haar reactie toen hij kwam kan hij wel ongeveer raden dat ze... Verhip! hij geeft het op. Dit is een puzzle waarbij je je hersens voelt kraken, zonder dat je een stap verder komt. 't Kan hem trouwens ook weinig schelen, want hij weet voor vanavond genoeg: die jongen van Schiebroek verdwijnt uit de buurt, of hij steekt geen poot uit, wanneer die dikke boerin haar achtste krijgt, da's wel zoveel als zeker.

Het schreien is voorbij. Mie ligt rustig te wachten op zijn woorden. Er kan nu niets meer gebeuren en ze voelt wel dat hij haar niet in de steek zal laten.

Schijnbaar intevreden steekt hij een sigaar op en strekt zijn benen bij de kachel. Heel die amoureuze geschiedenis bestaat niet meer; hij wil het over de handel hebben, daar kwam hij voor.

"Allo meid, neem een kop thee en geef mij de ander, dan doen ze nog dienst ook en we maken het ons gezellig."

Langzaam komt Mie overeind. Ze snuffelt nog wat, ze moet een paar laatste tranen wegvegen. Dan duwt ze het losse haar wat naar achteren...

"Ik zie er uit als... als...". Dáár komt ze nog niet uit.

"Ik dacht: Kom, ze zal wel terug zijn van die eerste tocht en ik wil toch wel eens weten hoe dat allemaal gegaan is," opent hij het gesprek huiselijk. "Het zeilen ging aardig niet? Je ging gemakshalve maar naar beneden. Alsof ze bij ons in 't dorp geen aardewerk van je willen kopen! Heb je verkocht?"

En dan vertelt ze van de glorie van deze eerste dag. Ze fleurt er weer helemaal door op, zodat ze vertellen kan van de sleeptocht achter de motorboot.

Hier, zo tevreden pratend, zonder de koude werkelijkheid op je hielen, kan ze zelfs even met een droeve glimlach terugzien op het gesprek met Jochem. Hij laat haar vertellen, zonder onderbreking. Alleen wanneer ze vertelt van het afscheid van de schipper en wijst naar het gebroken testje, fronst hij zijn wenkbrauwen. "Je moet je met dat volk niet afgeven," berispt hij. "Het zijn dikwijls doerakken, die in een vrouw niks anders zien dan... enfin, je hebt het nou zelf gezien."

Ze knikt. Zonder overtuiging, want er zijn altijd en overal uitzonderingen en ze hoopte en... ja, ze geloofde ook, dat Jochem...

"Ik zal jou wel eens kostelijk leren zeilen, kind," belooft hij grif. "Dan zijn dergelijke riskante avonturen niet meer nodig. En..." gaat hij zacht en eerlijk verder, "je bent te mooi en te verleidelijk voor zo'n risico."

Ze kijkt even streng, omdat hij dat zegt. Ze dacht dat de dokter daar bóven stond.

"Neem dat nou gerust aan van een oude man," spot hij vergoelijkend. "Ik heb ervaring op dat gebied en ik ben door m'n wilde jaren heen, maar anders... anders..."

Hoe goed is het om de narigheid weg te lachen. En hij zal haar nog zeilen leren ook, dan kan ze zich alléén redden.

Als ze uitverteld is, schudt hij onmerkbaar het hoofd. 't Is net zoals hij dacht: dit schepseltje krijgt veel te veel te verstouwen. Jammer dat z'n vrouw niets voor dit meisje voelt. Die denkt natuurlijk weer... ha-ha-ha... Maar goed, hij kan hier ook wel wat voor haar doen. Ze heeft in ieder geval goed verdiend. Dat kan hij wel stimuleren, dan kan ze er zo zoetjes aan wat bovenop klauteren. Met dat eerlijke gezichtje zijn wel zaken te doen, of hij moet zich al erg in z'n rivierdorpers vergissen.

"Heb je je kas goed verzorgd?" informeert hij zorgvol.

Dat heeft ze niet. Daarom doen ze dat samen; ook sluiten ze de roef of met het gegalvaniseerde hangslotje.

Heeft ze nog van die poeders? Mooi, neem er vanavond maar twee. Deur op slot en geen vreemde kerels binnenlaten, want daar komt altijd narigheid van. Die snoeshaan van hiernaast krijgt vanavond nog wat hartigs op z'n boterham. 't Is nog vroeg zat voor een buurpraatje bij Huiberts...

Morgenvroeg zal hij er zelf zijn om haar naar de stad te brengen voor haar inkopen. Daarna zeilen ze, wanneer de practijk het toelaat.

Mie voelt zich heerlijk ingekapseld in zijn zorgen. De eenzaamheid maakt haar niet meer bang of onrustig. Daar is ze wel aan gewend; ze is er mee vergroeid. Even zal ze nog luisteren naar de geluiden van buiten en dan wegdoezelen in een droomloze slaap, want ze is moe... zó moe... Later zal ze wel tijd vinden om de scherven van het pijpenbakje te lijmen.

"Scherven brengen geluk," plaagt dokter Van Loon, wanneer hij haar angstvallig bezig ziet, om de stukjes in een papiertje te pakken.

"Mijn geluk ligt aan scherven," zegt ze daar zacht achter.

"Kom, kom... als ik er nog iets aan doen kan, zal dat wel loslopen," weerlegt hij hartelijk.

Dan geeft hij haar, zonder vragen, een kus op haar voorhoofd.

"Als ik gewild had, zou ik nu ook zo'n grote dochter hebben," lacht hij weemoedig.

Pas als de deur al lag achter hem dicht is, dringt de bedoeling van die woorden tot haar door: Hij wilde dus geen dochter. Jammer, want ze zou graag vriendin met die dochter zijn.

Het is een nieuw probleem. Ook dat zal ze laten rusten tot morgen. Het zijn zeker de poeders al, die haar zo loom maken.

De dag van morgen bergt zodoende veel beloften in zich: de scherven tot een bakje lijmen; inkopen doen; zeilen; het probleem van de doktersdochter overdenken...

Knarsend schuiven de grendels op de deur. Alles zal verder tot morgen wachten. En dat kan, omdat er toch weer iemand is die voor haar zorgt...

De grote Stuurman... Hoe wijs moet Hij zijn!

• • •

Neem een kat zijn prooi af: hij zal blazen.

Grijp hem daarbij in zijn nekvel: hij probeert te krabbelen en te bijten. Smijt hem daarna weg: hij vlucht met een dikke staart.

Dokter Van Loon staat toch even perplex, wanneer hij merkt dat zijn banden zijn doorgesneden. Dat schooiertje, dat mislukte reptiel! Waar haalt'ie de lef vandaan!

Dan lacht hij schokkend, met een stil geluid. Dit is een geheimpje tussen hem en het jongetje Schiebroek, waar dat kind niet van weten mag. Daarom trapt hij toch de motor aan en laat het ding op zijn eerste versnelling tegen de dijk opzeulen. Zelf loopt hij er naast. Dat meisje zal wel te weinig verstand van techniek hebben, om te horen, dat hij niet op z'n gewone manier wegrijdt. 't Is jammer van de banden, want ze waren nog best. Enfin, het is de prijs waard.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:
Birth-announcements ..... $ 3.00
Engagement-announcements ..... $ 3.00
Marriage and anniversaries ..... $ 4.00
Notifications of death ..... $ 4.00
"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:
Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With thankful hearts to the Giver of all life, we wish to announce the birth of our daughter

IRENE JUDITH

on January 23, 1964.

Mr. and Mrs.
John Bandstra.

A sister to
Johnny.
Teena.
Ann.
Dorothy.
Sidney.
Glenda.

Box 95,
Smithers, B.C.

Grateful to the Lord we announce the birth of our daughter and sister

JOANNE IRENE

John and Pearl Zandberg.
Margaret.

January 26th, 1964.
Smithers, B.C.

With thankful hearts we announce that the Lord entrusted another son to our care.

PAUL GEORGE

The Rev. and Mrs.
G. J. Heersink.

A brother for
Roland,
John.

February 5, 1964.
Cobourg, Ont.
128 Ontario Street.

11½ Acre Tuingrond

Een gerieflijk 5 kamer huis. Greenhouse 30' x 90'. Gelegen ongeveer 6 mijl van Wellandport Kerk en School. Vraagprijs $14,500, downpayment $ 3,500.

68 Acre Farm

Acht kamer huis van alle gemakken voorzien. Grote barn. Ongeveer 2 mijl van Wellandport Kerk en School. Vraagprijs $ 16,500, Downpayment $ 4,000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Tel. LI 9-3894

With gratitude to God, we hope to celebrate on February 22th, 1964, the 30th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

GEORGE DU PON
and
BARBARA DU PON—BERGSMA

It is our prayer that God will bless and spare them for many more years.

Their thankful children:
Edward & Dixie.
Richard & Beverley.
Peter & Joyce.
Marty & Ann.
Peter.
Bill & Mettie.
Raymond.
Brian.
Jenny.
Fred.
And 6 grandchildren.

R.R. 1,
Port Dover, Ont.

Dordrecht 1939 — Weston 1964

Op zondag 16 februari 1964 hopen wij, zo de Here wil, met onze ouders en grootouders

HENDRIK KOOIJ
en
FRANCINA KOOIJ—FLACH

te herdenken, dat God hen 25 jaar geleden in het huwelijk verbond.

Als kinderen en kleinkinderen hopen en bidden wij, dat God hen nog lang voor elkaar en voor ons allen mag sparen.

Nijmegen, Holland:
Arie en Nienke
(Wieske en Erik).
Toronto, Ont.:
Leendert en Riet
(Billy - Ricky en Joanne).
Brampton, Ont.:
Annie en Klaas.
Weston, Ont.:
Kees.
Jan.
Adrianus - Simon.

Gelegenheid tot gelukwensen: zaterdag 22 februari 1964, van 3.00 to 4.30 p.m., in de Auditorium van de Second Christian Reformed Church, Albion Rd., Rexdale, Ont.

21 Pelmo Crescent,
Weston, Ont.

FARMS TE KOOP

Wij hebben verschillende farms te koop van 50 tot 300 acres, dicht bij christelijke school en kerk, omgeving Woodstock en Ingersoll. Met en zonder melkcontract. In het hart van Oxford County. Mocht U iets zoeken en beschikken over enig vee en machines, dan kunnen wij U helpen aan het benodigde "down" voor de farm. Mocht U beschikken over een downpayment voor de farm, dan kunnen wij U helpen aan een vol beslag vee. Bank interest.
Voor verdere inlichtingen schrijf of bel

Mrs. J. WYBENGA
BEACHVILLE, ONT.
Box 73 — Phone 423-6406

Vertegenwoordigt
J. A. Willoughby, Toronto.

In Joseph Brant Memorial Hospital te Burlington, Ont., overleed op 9 februari 1964 onze lieve zuster en tante

Mrs. G. F. VAN DER MEULEN,
geboren Van der Stouwe,

in de ouderdom van 52 jaar.

Haar getuigenis, dat zij zich het eigendom wist van Jezus Christus, is in dit groot verlies ons tot rijke troost.

Hamilton, Ont.:
Mr. en Mrs.
J. Visscher en familie.
Honselersdijk, Nederl.:
Mr. en Mrs.
P. Huisman en familie.
Orange City, Iowa, U.S.A.:
Mr. en Mrs.
Henry Vander Stouwe
en familie.
Wildervank, Nederl.:
Mrs. B. Jonker—
van der Stouwe
en familie.
Zwartsluis, Nederl.:
Mr. H. van der Stouwe.

Wanted:
SINGLE MAN FOR
DAIRY FARM

Apply B. J. Vos & Son, R.R. # 3, Exeter. Ph. Kirkton 32 r 14.

Ned. Herv. farmer, in de 50, met eigen farm in Ontario, zoekt langs deze weg

IN KENNIS TE KOMEN

met een vrouw, om de 50, die genegen is op een farm te wonen. Brieven met foto worden op erewoord beantwoord, onder no. 1689, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Experienced man wants to rent a

DAIRY FARM

Close to Chr. Ref. Church and Chr. school. Has references. Letters under number 1690, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

FRUITBEDRIJF
WELKE
Vakman

met Hollandse en Canadese ervaring wil mij advies geven bij de aanplant van een 20 acre intensief fruitbedrijf (appels en peren). Soort en type in aansluiting op het terrein en de grondsoort. Tilsonburg area (Oxford County). Brieven onder no. 1687, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

MANAGER

op moderne Turkey en Beef farm.

Op salaris en bonus. Mooi gasverwarmd huis disponibel. 5 mijl van Chr. Reformed Church, per 1 of 15 april a.s.

Brieven onder no. 1691, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

---

100 ACRES

$ 22,000.00 full price. Bank barn 36 ft. x 90 ft., plus large pig and poultry buildings. Large brick home, excellent water supply. Orchard, school buses; ploughing done already for spring. Widow lady anxious to sell and will consider all offers with good mortgage arrangements. 17 miles from Hamilton. Contact

Howard Booker
MOUNT HOPE
Dial 679-4102
Rep.
Harry Thomas Realtor
HAGERSVILLE, ONT.
Phone 768-3785

Wanted:
EXPERIENCED MARRIED MAN

on Holstein dairy farm. 4-room apartment with all conveniences. Wages $250.—$300 per month plus hydro and milk. Contact S. Ysselstein, R.R. 1, Meadowvale, Ont. CH 1-3441.

FARM FOR SALE

200 acres, 165 workable, ¼ mile from highway, on paved road, rolling land. Barn 50 x 60. Tie up cattle 21. Shed 26 x 30, pigpens underneath. Red brick house, 7 rooms, all modern conveniences, 2 drilled wells, garage, hen house 22 x 12. School busses for High and Public School go past the gate. 3 miles from village. Price $21,000. Down $10,000. Possession any time. Casey de Haan, Trowbridge, phone 1057J2, Listowel. Campbell's Real Estate, Listowel, Ontario.

For sale:
DAIRY FARM

240 acres, 160 cultivated. Milk quota which can be increased. Complete lock stock and barrel. Located 10 miles from Truro, N.S., ¼ mile from highway 2. Large barn, 105' x 36', 8-room house. Letters to no. 1688, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Jongeman, 25, zoekt
CORRESPONDENTIE

met jongedame, 20-25, Engels of Hollands. Foto's worden op erewoord teruggezonden. Schrijf onder no. 1686, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

PLUIMVEEHOUDERS

Vraagt prijs voor prima kuikens en jonge hennen aan William Bosch, kuikenbroederij, 7 Avenue Louth, R.R. 1, Jordan, Ontario.

For rent: March 1, the
UPSTAIRS APARTMENT

(livingroom, 2 bedrooms, kitchen and bathroom) at 260 King St. E., Stoney Creek (close to Green Rd.). $ 55.— a month. John de Young, Vinemount, R.R. 1. Phone 643-2576.

Aangeboden:
DEGELIJK KOSTHUIS

in Weston voor een jongeman. Parking place available. Telefoon 249-4985.

UW ZENUWEN

verzwakt, moe, down, verlegen, angstig, rusteloos, nare dromen, huilbuien, is alles verkeerd, driftbuien, ziet ge nergens licht, levensmoe? Onze geneeskruiden Nr. 3 doen wonderen en helpen U gegarandeerd. Van Uw klachten af! Ook voor alle andere slep. ziekten. Onschad.!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

EXTRA LAGE VLIEGTUIGTARIEVEN

De "21-DAY-EXCURSION" geldt nu ook voor de ZOMER VAN 1964! Prijs $ 386.90 (retour Toronto—Amsterdam).

Vertrekdagen Maandag, Dinsdag, Woensdag of Donderdag tussen
1 April en 11 Juni of
13 Juli en 6 Augustus of
31 Augustus en 5 November

21 VOLLE DAGEN IN HOLLAND
(subject to Government approval)

ZONDER PRIJSVERHOGING KUNT U EEN EXTRA TRIP MAKEN VAN AMSTERDAM/ROTTERDAM NAAR BRUSSEL, PARIJS EN LONDEN

VRAAGT VRIJBLIJVEND ADVIES AAN

C. STEENHOF

43 Crane Ave., Weston, Ont. — CH 1-0811

ALBERTA ziet Christelijke Actie

(Vervolg van pag. 2)

De veldtocht kreeg zijn beslag in de tweede week van januari. Het tijdstip van de actie was n.l. gekozen met het oog op de datum van 13 februari a.s., als de Alberta Legislature weer in vergadering bijeenkomt. Dit jaar zal voor het eerst sinds 1960 de Labor Act onder handen genomen worden, daar ook van andere zijde de regering voorstellen tot wijziging heeft ontvangen.

Met het voornemen om de petitie persoonlijk aan de premier te overhandigen, belde Rev. Tamminga het kantoor van Mr. Manning op, maar ontving een koud stortbad: een secretaris gaf hem in onverbloemde bewoordingen te kennen, dat de premier van de provincie Alberta het voor zulke grapjes te druk had. Audiëntie afgewezen... Waarop de C.A.F.-president — tussen haakjes: een man, die zelden om een antwoord verlegen zit — opmerkte, dat dit wel hoogst ongemakkelijk uitkwam, want hij had aan 5.000 Albertanen beloofd om hun petitie zelf te overhandigen en moest hen nu allen gaan schrijven, dat premier Manning het te druk had. De volgende dag werd hij opgebeld: onderhoud van een half uur toegestaan op de morgen van 23 januari.

Vergezeld van Mr. Olthuis ging Zijn slagvaardige Eerwaarde die dag op visite bij de premier en werd verrassend vriendelijk ontvangen. Mr. Manning was kennelijk geïnteresseerd in het streven van de Christian Action Foundation en stelde diepgaande vragen. Enkele malen maakten de bezoekers — gedrongen door natuurlijke bescheidenheid — aanstalten om te vertrekken, waarop ze weer in hun stoel teruggewuifd werden. Het onderhoud, waarvoor eerst geen tijd was, strekte zich uit tot een uur... De arme secretaris moet wel op zijn hoofd gestaan hebben!

Na afloop wrden de heren bij de deur opgevangen door de nieuwsdienst en naar een T.V.-studio in de onderaardse gewelven geleid voor een haastig interview. Nog dezelfde avond kwam dit op het witte doek. En dat was dan de tweede maal in een maand, dat in Edmonton een Chr. Reformed predikant voor de T.V.-camera's stond. De zaken gaan vooruit! In de toekomst zal bij het beroepen van predikanten voor deze stad ook rekening gehouden worden met hun uiterlijk: wie geen aantrekkelijk profiel heeft, komt eenvoudig niet in aanmerking...

Minder prettig was de manier, waarop het aanbieden van de petitie gerapporteerd werd door de Edmonton Journal, het enige dagblad in de hoofdstad, dat in heel Noord Alberta gelezen wordt. Van tevoren had het C.A.F.-bestuur de moeite genomen om aan de politieke medewerker een copie van het verzoekschrift te geven, met een verklaring van het ingenomen standpunt. Een moeite, die volkomen tevergeefs bleek, getuige het artikel in de Journal van 23 januari. Ik citeer: "The demand was presented this morning in the form of a brief by the Christian Action Foundation. Deputy Minister of Labor K. A. Pugh said he could see little need for legislation," etcetera, etcetera. De bevolking werd tot in den brede ingewijd in de meningen en verwachtingen van Mr. Pugh, maar wat de bedoeling van de petitie was, werd nauwelijks aangestipt. Voorwaar, een schitterend staaltje van journalistiek!

Acht dagen later werd dat hiaat gevuld door een schrijven van de president der C.A.F. aan de redacteur van de Edmonton Journal. Een schrijven, dat geen ruimte voor misverstand meer liet en dat, naar ik vermoed, aan heel wat mensen uit de eigen kring een stil applaus ontlokte. Het lijdt geen twijfel of men heeft voor dit soort werk, dat baanbrekend en tijdrovend is, een behoorlijke dosis moed plus toewijding nodig. Twee deugden, die momenteel wel aanwezig blijken te zijn in het bestuur van Alberta's C.A.F.

Rest me nog even in te gaan op een opmerking, die ik enkele malen gehoord heb, wanneer de petitie ter sprake kwam: "Waarom zouden wij verzoeken om opheffing van het closed shop-systeem? Dat zou slechts nadeel en lagere lonen voor de werknemer betekenen!" De mensen, die zo spreken, hebben de inhoud en de bedoeling van de petitie niet begrepen. Zij hebben daarom ook niet getekend. Jammer, want hadden ze zich om nadere inlichtingen tot de C.A.F. gewend, dan waren ze zeker van gedachten veranderd. De actie was niet gericht tegen de vakbeweging als zodanig en ook niet tegen collectieve arbeidsovereenkomsten! In het januarinummer van de Vanguard worden deze en andere critische opmerkingen besproken in een artikel, getiteld "The Myth of a blessing". Indien U het wilt lezen — en na alles hierboven bent U vast geïnteresseerd — dan kunt U een nummer aanvragen bij P.O. Box 131, Edmonton, Alta.

Vijfduizend mensen in onze provincie kijken met belangstelling uit naar wat er in de komende maanden besloten wordt over de Labor Act. En zelfs al zou hun verzoekschrift zonder succes blijven, dan nog hebben ze één ding afdoende bewezen: dat ook in Alberta christenen van diverse denominaties de handen ineen kunnen slaan en, als dit nodig blijkt, kunnen samenwerken. O wonder! En daar de C.A.F. zich niet slechts beweegt op het terrein van de arbeid, verdient ze reeds om deze reden ons aller steun.

Te koop voor slechts $ 5.000.— down
EEN IN VOL BEDRIJF ZIJNDE
GROTE GARAGE MET SHOWROOM
EN MODERNE BOVENWONING

Agentschap voor de verkoop van "RAMBLER" Automobielen
Dit is een reeds vele jaren bestaand, goed winstgevend bedrijf, gelegen aan hoofdweg in een stad in het zuiden van Ontario.
EEN PRACHTIGE GELEGENHEID VOOR HEN, DIE OVER DE NODIGE VAKKENNIS BESCHIKKEN.
Vraagprijs $ 30.000.—. OPEN VOOR OFFERS.
Hypotheek van $ 25.000.— verkrijgbaar tegen 6%, betaalbaar met slechts $ 160.— per maand, rente en aflossing inbegrepen. Boeken, betreffende de omzet en winst, worden aan serieuze gegadigden ter inzage verstrekt.

K. KRAAY, Realtor
2 Juliana Cr. — ST. CATHARINES, ONT. — Tel. WE 4-1813

Flowers — Greenhouses — Fruit

25 acres of very fertile productive land wtih 18 acres of mixed producing fruit trees. Ultra modern 12 room house with city conveniences, large barn, walk-in cooler, 18x20, 3 greenhouses 35x120, 28x120, 15x33, fully equipped boiler room with coal stoker, large packing house, tractor and all good machinery. Retail & Wholesales sale, flowers grown under contract. Asking $50,000 with $15,000 down, balance on 6%, half yearly payments.

Fruit Farm — 1370 Trees

800 pear, 400 plum, 100 cherry, 70 apple trees, all in A1 condition and very productive, 1 acre berries. Tractor with sprayer, rotovator, all other small machinery plus fruit grader. Excellent 7-room house with city conveniences, packing house, barn, garage, also share in canning factory. Asking $ 30,000 with $ 8,000 down, 6% mortgage, payments at end of season.
For more information on these farms or any of our other 40 farms, just call or write to

GEO. DUGAN
Realtor
18 KING ST. — WELLAND, ONTARIO — RE 2-7517

FOR COMPLETE SATISFACTION
When Buying or Selling Real Estate
CONTACT:
John Voortman
REALTOR
588 UPPER JAMES ST. — HAMILTON, ONT.
Phone 383-2157

Geniet van de Lente en de Bollenvelden in Holland !

Speciale Groepsreizen per K.L.M. jet voor 21 dagen voor slechts $ 386.90 retour Toronto—Amsterdam, met inbegrip van passage naar Brussel, Parijs en Londen. Vertrek op 2 en 9 april.
Speciale Pinkstertocht van 4 mei tot 25 mei.
Verdere bijzonderheden op het Nederlandse Radio Programma CHIQ Hamilton, dial 1280, donderdagavond 7.30 p.m.

Koops Travel Service Ltd.

Het grootste Nederlandse reisbureau in Canada
543 BRANT STREET, BURLINGTON, ONT.
Open donderdags en vrijdags tot 9 uur, zaterdags tot 6 uur.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur); Oshawa: RA 8-0281

TEACHERS WANTED

If you can replace a

SICK TEACHER

in Grade 5 for the remainder of the school year and, perhaps, earn an appointment for next year, write and give full information to KNOX CHRISTIAN SCHOOL, Bowmanville, Ont.

The Jarvis Can. Chr. School will be in need of

QUALIFIED TEACHERS

by Sept. 1st, 1964. Please send your applications to the Principal Mr. Th. Bergsma, Box 104, Jarvis, Ont.

CHRISTIAN SCHOOL DURING THE SUMMER

Opportunity for teachers to further a Kingdom cause in the heart of Canada's vacation land. Dates: July 6 through to July 24. If interested contact: G. de Jong, Box 292, Edson, Alta. State training and years of experience. Attractive salary and travel expenses.

Sarnia Christian School, Inc.

QUALIFIED MALE AND FEMALE TEACHERS

are invited to apply for the vacancies which will occur by Sept. 1964. Letters to be sent to A. Hengstman, Principal, 764 Murphy, Sarnia, Ont. Details about grades, salaries etc. will be discussed and worked out during the interviews.

The Calvin Christian School of Trenton is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the middle grades, by September 1964. Salary according to Ont. Alliance schedule. Five room school. Please send applications or inquiries to: Jack Stam, Secretary, Box 361, Trenton, Ont.

The Immanuel Christian School Society of Belleville (Ont.) intends to open its local Christian school in Sept. 1964 and will need

A PRINCIPAL
and
A TEACHER

Applications, stating qualifications to be sent to the Secretary T. Barkema, Box 517, Belleville (Ont.).

The John Calvin Christian School Society, Guelph, Ont. will need a

PRINCIPAL

by September 1964. Please write to J. Pranger, Secretary, 6 Dunkirk St., Guelph, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport requests applications of qualified experienced

TEACHERS

for the 1964-65 school year. Applications stating qualifications and present salary to be sent to the principal, Mr. H. K. Bergsma, R.R. 1, Wellandport, Ont.

John Knox Memorial Christian School of Fruitland, Ont. (a few miles east of Hamilton), located in the beautiful Niagara Peninsula, needs a qualified, experienced

TEACHER

for the 1964-65 school term, due to expansion, for one of the lower grades (30 students). You may apply or write for more detailed information to the principal, Mr. John E. Top, Box 27, Fruitland, Ont.

The John Knox Christian School of Woodstock will be in need of qualified, experienced

TEACHERS

for the school term 1964-65. Kindly send your application stating qualifications and salary requirements to Mr. S. Visser, 50 Finkle Street, Woodstock, Ontario.

The Timothy Christian Elementary School will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the 1964-65 school year, for grades 1 and 2. Please apply to Bert Schaly, R.R. # 1, Thornton, Ont.

The Ladner Christian School requires

TEACHERS

for grades 1 & 2 and 3 & 4, for the next term. For further information contact the secretary, H. A. Nyman, Box 333, Ladner, B.C.

The CLINTON CHRISTIAN SCHOOL plans to have 4 rooms in Sept. '64 and invites applications for

TEACHERS

for lower and intermediate grades.

Clinton is located on highways # 4 and 8, 12 miles east of Lake Huron.

Correspondence to be sent to K. Van den Heuvel, R.R. 2, Goderich, Ont.

Due to teachers leaving to continue their education, and the expansion of our school, the ST. THOMAS EBENEZER CHRISTIAN SCHOOL will need

3 TEACHERS

per September 1964. Please send applications and references to Mr. John Zylstra, Secr., 62 Elmwood Ave., St. Thomas, Ontario.

The "JOHN KNOX" Christian School, Clarkson, will be in need of

Two Qualified Teachers

for the intermediate grades, starting September 1964.

Clarkson is conveniently located on Highway # 2, approx. 20 miles west of Toronto.

Kindly send your application, stating educational background, experience, references and salary requirements to:

Mrs. E. GELEYNSE, Secretary, P.O. Box 54, Clarkson, Ont.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.

(hoek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 3-1334

Teachers Convention

We will have a display on Thursday evening in the First Chr. Ref. Church, cor. Charlton & Hess Sts., where the mass-meeting will be held.

The next day we will be in the Chr. Educational Centre, West 5th St. with Educational materials (Books, etc.).

CHRISTIAN BOOK CENTRE

ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N.
Hamilton, Ont.

— KOOPT BIJ ONZE ADVERTEERDERS —

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Granum, Alta., G. H. Vande Riet te Denver, Colo.

te Edmonton (West-End), Alta., J. Vriend te Simcoe, Ont.

te Lucknow, Ont. (bij acclamatie), H. J. Kwantes te Ingersoll, Ont.

te Port Arthur, Ont., H. J. Kwantes te Ingersoll, Ont.

Tweetal

te Mount Hamilton, Ont., J. Van Harmelen te Oshawa, Ont. en J. C. Verbrugge te Bowmanville, Ont.

Aangenomen

naar Hammond, Ind., L. W. Van Dellen te St. Thomas, Ont.

Bedankt

voor Edmonton (West-End), Alta., J. Vriend te Simcoe, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Dordrecht-Centrum (Nederland), W. F. Laman te Hamilton, Ont.

INGEZONDEN

PLAN CHRISTIAN SCHOOL IN BELLEVILLE. ONT.

We are happy to inform you that the plans of our Society have progressed to the point of calling for construction of a two-room school, to be opened in September 1964, the Lord willing. We trust this will add to the furtherance of Gods Kingdom in this vicinity.

The "Immanuel Christian School Society,",
P.O. Box 517,
Belleville, Ont.

BETEKENIS VAN HET KERKLIED

In **United Evangelical Action** schrijft Mary Hoffman een interessant artikel over de ontwikkeling van de kerkmuziek.

Nadat zij aandacht heeft geschonken aan de plaats die de kerkmuziek vanaf de oudste tijden in de eredienst heeft gehad en de prachtige kerkmuziek die in de voor-reformatorische kerk ontstond, zegt ze: "In de uitvoering van die muziek was de eenvoudige man vergeten. Hij was slechts een waarnemer, niet in staat deel te nemen aan die gecompliceerde muziek, hoe schoon en edel ze ook mocht zijn; inderdaad, dikwijls zelfs niet in staat om de Latijnse taal te verstaan waarin ze werd gezongen. Toen kwam Maarten Luther. Als jong priester had Luther geen plan zijn eigen kerk te stichten. Maar toen de Roomse Kerk hem ecommuniceerde, omdat hij de durf had de aandacht te vestigen op de wantoestanden die de kerk waren binnengekropen, had hij geen andere uitweg. Hij was een musicus van aanzienlijke bekwaamheid; hij was een ervaren zanger en bespeelde verscheidene instrumenten. Luther kende de liefde van de Duitser voor muziek zeer goed en in zijn diensten zorgde hij ervoor dat het gewone gemeentelid kon meezingen. Hij wordt beschouwd als de componist van de grote hymne van de Reformatie "Een vaste Burcht is onze God", een vrije vertaling van Psalm 46. Hij legde beslag op de diensten van enkele van Duitslands beste musici, om te voorzien in een hoeveelheid kerkliederen, die muziek-minnende, maar ongeschoolde gemeenteleden zouden kunnen zingen. Hij had daarmee zoveel succes, dat een Rooms Katholiek autoriteit verklaarde: "De kerkliederen van Luther hebben meer zielen verwoest dan zijn geschriften". En een ander zeide: "De hele natie zingt zich naar de hel", wat de plaats was waar iedereen heen ging die deze ketter, Luther volgde.

(ICN)

Sale of

Home Furnishings

direct from the Toronto Furniture Show

Tremendous Savings in Livingroom Furniture and Carpets

We were able to purchase Floor Samples from the Show. Newest styles in design and fabrics. All priced to clear.

In Carpeting Odds and Ends en ook nog een partijtje **Hollandse Vloerkleden** — "Clear out" prices.

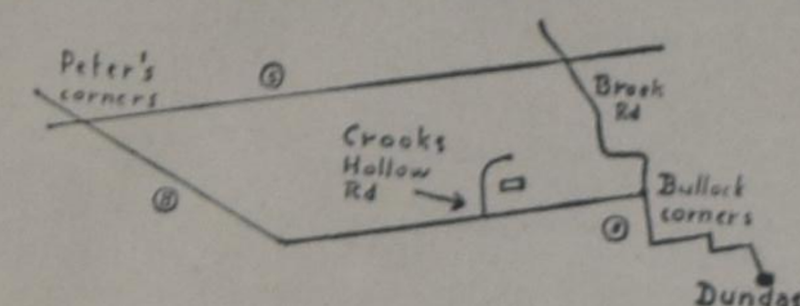
SALE NOW ON

Drop in — Look around . . . visit our Warehouse Showroom on Crooks Hollow Road, just off Hwy. 8. Open daily 2 p.m.—9 p.m., Saturday till 6 o'clock.

Maple Leaf Sales

HENRY VANDERVEEN

BOX 45 DUNDAS, ONT. MA 8-2166

MAYBE A LITTLE OUT OF THE WAY
BUT MUCH LESS TO PAY

DIERENLEVEN IN CANADA
De Wolf

De mens heeft eeuwenlang de hond als zijn vriend geschouwd, maar tegelijkertijd een altijddurende vijandschap gekoesterd tegen de wolf, die toch zo nauw aan de hond verwant is.

De haat tegen wolven is algemeen en komt reeds tot uiting in schoolboekjes en wandplaten, waarvan het kind dikwijls de voorstelling krijgt dat wolven in grote groepen over de vlakten van Siberië of Canada jagende, bloeddorstig elk mens of dier aanvallen dat in hun pad komt. Legendarische verhalen bestaan daarover, van eenzame Russische boeren, die op een tocht met de arreslee achtervolgd werden en alleen konden ontkomen door een of meer van hun paarden los te snijden en neer te schieten als een offer aan de hongerige roofdieren. Er is zelfs een bekende plaat, waarop een Russische vrouw een in een doek gewikkelde bundel vanaf de slee naar de wolven werpt. Vroeger zag men daarin een uitbeelding van de zucht tot behoud waardoor een moeder zelfs haar kind ten offer kon brengen, maar later werd beweerd, dat het geen kind, maar een varkentje was, . . .

Van de twee soorten wolven in Noord Amerika, de Red Wolf en de Grey Wolf, die ook wel Timberwolf genoemd wordt, komt alleen de laatste in Canada voor in dunbevolkte streken van Quebec tot aan de Westkust. Maar van deze grijze wolf zijn weer 23 verschillende variëteiten gevonden in Canada, verschillende in kleur van zwart, grijs, bruin tot wit toe met een lengte tot 78 inches van de neus tot het puntje van de staart en een gewicht van 50 tot meer dan 175 pond. De grootsten worden gevonden in het gebied van de Mackenzie River in Noordwest Canada.

De grijze wolf lijkt uiterlijk veel op een Duitse Herdershond, maar is duidelijk herkenbaar aan de grote slagtanden, ongeveer een inch lang. Hij leeft van de jacht op allerlei dieren, in grootte variërend van de muis tot de Moose en eet in de zomer ook wel bosbessen en wilde aardbeien.

Ook in Canada gaan allerlei gruwelverhalen van gevaarlijke wolven die mensen aanvallen, maar dit wordt door de deskundigen grotendeels tot fantasie verklaard. De wolf is wel een zeer intelligent dier, zo zeggen zij, maar hij is ook bijzonder laf, als hij in contact komt met de mens. Jarenlang hebben de kenners van het wildleven in Ontario volgehouden, dat de wolven in deze provincie nog nooit een mens hadden aangevallen. Een van de meest overtuigde houders van dit standpunt was de uitgever van de Sault Daily Star, James W. Curran die vele jaren het aanbod staande hield, dat hij $ 100.— zou uitbetalen aan de persoon, die bewijzen kon, dat een mens door een wolf was aangevallen in het Algoma District. Bekend is zijn aanhaling van de uitspraak van de legendarische figuur Sam Martin, die gezegd zou hebben: "Any man who ses he's been et by a wolf is a liar", een waarheid waar alle officiële kringen het mee eens kunnen zijn . . . .

Maar het is niet te loochenen dat in Januari 1960 dichtbij Belleville in Ontario de twaalfjarige Susan Switzer in een boom heeft moeten klimmen om te ontkomen aan een groep wolven die haar achtervolgden toen ze in de vroege schemering van school naar huis ging.

Onmiddellijk werd een wolvenjacht georganiseerd, waarvoor zoveel belangstelling bestond, dat twee dagen later bijna driehonderd jagers en twee vliegtuigen aan het evenement deelnamen. Vijf wolven werden gezien en drie geschoten. Een tweede wolvenjacht durfde men niet te organiseren uit vrees, dat daarvoor te grote belangstelling zou bestaan en de omgeving overstroomd zou worden door minstens duizend enthousiaste jagers.

In alle provincies, waar wolven voorkomen zijn ze bestreden, zowel door individuele jagers als door de overheid, die premies beschikbaar stelde voor elke gedode wolf. Maar de prairieprovincies hebben de wolven in hun gebied thans geheel onder controle en er zijn maar drie provincies meer, die nog een premie geven. Ontario geeft $ 25.— premie per wolf, maar er is een studie gaande om dit te herzien. De premie wordt meer beschouwd als een subsidie voor de pelsjagers, dan als een nuttige maatregel om de wolven onder controle te houden. Sommigen beweren, dat vanuit naburige provincies dode wolven Ontario binnengesmokkeld worden om de premie. Anderen verklaren, dat ondanks het feit, dat in Ontario per jaar ongeveer $ 48.000 wordt uitgegeven aan premie voor gedode wolven, er geen verbetering is gekomen in de schade die wolven aanrichten op sommige plaatsen aan het vee. In vele gevallen vindt het doden van wolven per ongeluk plaats, bijvoorbeeld met een auto op een donkere highway en de regering zou zich in zulke gevallen de premie wel kunnen besparen.

De man die waarschijnlijk de meeste wolven in Canada heeft gedood is Andy Tyson, die in de omgeving van Sudbury de pelsjagerij beoefent in navolging van zijn vader en grootvader bij Tyson Lake, dat naar zijn grootvader is genoemd. Hij beweert, dat het aantal wolven dat hij gevangen heeft, thans dicht bij de 500 ligt. Hoewel hij respect heeft voor de schranderheid van de wolf, zegt hij ook, dat het een bang dier is, dat niet licht een mens zal aanvallen.

Het is een opmerkelijk feit, dat slechts weinig mensen een wolf in het wild hebben gezien. Wolven houden zich altijd zo goed mogelijk schuil en ontlopen zoveel ze kunnen de ontmoeting met een mens. Er zijn gevallen bekend van jagers, die in een eenvoudige tent hun nachten in het bos doorbrachten, soms omringd door ten minste acht wolven, die echter bij de minste beweging in de tent als geesten tussen de bomen verdwenen.

In de zomer zijn de wolven weinig actief. Ze kunnen zich niet zo snel verplaatsen omdat ze bezig zijn met het grootbrengen van de jongen, vier tot veertien per wolvengezin. Het schijnt vast te staan, dat wolven paren voor het leven, en de ouders dragen goede zorg voor de jongen. Ze worden vanaf het begin getraind in het gebruik van hun bek en poten en worden dan ook ware volhouders. Een wolf kan niet zo snel lopen als een hert of een moose, maar houdt de achtervolging vaak zo lang vol tot het snellere dier uitgeput raakt. Overigens is het een bekend verschijnsel dat herten niet van streek raken van het gehuil van wolven in hun nabijheid en dat ze zelfs rustig blijven grazen, terwijl wolven vlak bij hen op ander wild jagen.

Zeer opzienbarend was het verslag van twee Canadese mannen, Aubrey Dunne en George Heintzman, twee houtvesters die dertig jaar geleden in het hartje van de winter in Algonquin Park op hun sneeuwschoenen een troep wolven achtervolgden om het leven van de wolven te bestuderen. Vijf dagen en vijf nachten bleven ze de wolven op de hielen, over een afstand van 150 mijl, zonder te letten op de weerstoestand, de moeilijkheden van het bosterrein of hun eigen vermoeidheid. Hun verslag van deze onderneming werd klassiek in Noord Amerika en is ijverig bestudeerd door biologen over de hele wereld. Zij verklaarden, dat zij geen enkele maal door de wolven waren bedreigd, hoewel de dieren er gevaarlijk genoeg uit zagen. Ook hun conclusie was, dat de wolf een vreesachtig dier is.

Het is zeldzaam, dat de wolven zich verzamelen in grote groepen, al is men groepen van 30 tegengekomen. Gewoonlijk wordt aangenomen, dat de familieband wordt aangehouden gedurende de eerste winter na de geboorte van de jonge welpen. Ze zijn in een jaar tijds volwassen en stichten dan hun eigen gezin. Wordt een lid van het gezin gevangen of gedood, dan kunnen de overige leden van de groep dagenlang in de omgeving blijven zoeken en droefgeestig huilen om het gemis. Overigens staan wolven niet als bijzonder fijngevoelig bekend. Hun bloeddorstigheid is spreekwoordelijk en het is bekend dat zij vaak een dier doden zonder honger te hebben, alleen uit lust tot moorden.

Wolven zijn soms getemd en gebruikt als sledehonden, maar ze worden nooit betrouwbaar. Het blijven gevaarlijke dieren die een even sterk ingeboren haat tegen de mens schijnen te hebben als omgekeerd.

VOOR DE "FARMERS"

KOSTEN-BEREKENING OP DE FARM

Deze week verzocht "Old Farmer" mij iets over Veevoeding te schrijven en daar ik veel met landbouw en veeteelt te maken heb, voldoe ik gaarne aan dit verzoek.

Omdat ik "Ex Farmer" ben voel ik veel gemeenschap met "Old Farmer" en voldeed daarom ook gaarne aan zijn verzoek om eens te komen praten over het farmen in het algemeen en de Christian Farmers Association in het bijzonder.

Met belangstelling heb ik zitten luisteren naar een oude boer, die weet dat een boer, naast hard te kunnen werken, ook een **scherp** potlood moet hebben en dit moet weten te gebruiken, niet alleen om zoveel mogelijk geld te verdienen, maar omdat een Christen verplicht is een goede rentmeester te zijn over de aardse goederen hem toevertrouwd.

Men beweert wel eens: Er is niets waar een mens meer hekel aan heeft dan het gebruik van zijn hersenen en hoe raar het ook moge klinken, toch is het waar.

De meeste mensen hebben geen bezwaar om lang en hard te werken, maar vraag ze niet een budget of een verlies- en winstrekening te maken van het afgelopen jaar, dan zeggen ze dat het zonde van de tijd is of iets dergelijks.

Hoe dit komt weet ik ook niet, maar het is een feit, en het zal wel iets te maken hebben met onze aanleg, dat we te impulsief en te weinig berekend zijn.

Om echter mijn bewering te verduidelijken, wil ik een paar voorbeelden geven, die te maken hebben met de verschillende takken van het bedrijf en dan komt me in de eerste plaats in gedachten het prachtige voorbeeld, gegeven door Mr. Markusse in een artikel dat hij schreef voor Calvinist-Contact, ongeveer een jaar geleden, waarin hij liet zien dat 60 bu. corn 2 maal zoveel voedingswaarde bevat dan 60 bo. oats, en beide opbrengsten van 1 acre zijn. Betekent dit nu dat we in het ene geval 2 maal zoveel verdienen als in het andere? Absoluut niet! Het betekent dat we in het ene geval verdienen en in het andere geval verliezen. De winst is wat er overblijft nadat alle kosten afgetrokken zijn van de bruto opbrengst.

Het tweede voorbeeld dat ik voor ogen heb zijn 2 melkkoeien. De een produceert 10.000 lbs. per jaar en de ander 12.000 lbs., dus een betrekkelijk klein verschil; bij een opbrengst van 3 cts. per lb. melk is dit een verschil van $60.— per jaar extra bruto opbrengst.

Voor deze extra 2000 lbs. zou men dan een 500 lbs. meel à 3½ cts. meer voeren, wat $17.50 is en de hogere opbrengst van de ene koe over de ander wordt dan teruggebracht tot $42.50.

Verder blijven de onkosten praktisch gelijk. Ook het opfokken van een beter kalf kost niet meer dan van een iets minder kalf.

Deze berekening bewijst in de eerste plaats dat bij een afschrijving in 4 jaar, wat erg kort is, de 10.000 lbs. koe 4 maal $42.50 = $170.— minder waard is dan de 12.00 lbs. koe, of wel dat iedere 1000 lbs. die een koe per jaar meer produceert haar waarde verhoogt met $85.00.

In de tweede plaats bewijst het dat een boer, die 30 melkkoeien heeft met een gemiddelde opbrengst van 12.000 lbs. $1275.— per jaar, of ruim $100.— per maand meer verdient dan zijn collega die een gemiddelde opbrengst van 10.000 lbs. bereikt heeft. Zo is het gehele boerenbedrijf.

Bij de varkens is de berekening weer anders, maar niet minder duidelijk.

Uitgaande van 100 varkens, gemest met een **goed** samengesteld meel, dan kan men rekenen dat 1 varken nodig heeft gemiddeld 500 lbs. meel @ 4 cts. = $20.— en in ongeveer 3 @ 4 maanden klaar is.

Stellen we daartegenover 100 varkens gemest met een inferieur voeder of graanmeel alleen, dan heeft 1 varken nodig gemiddeld 750 lbs. @ 3 cts. = $22.50 en de mestperiode 5 @ 6 maanden neemt.

U zult misschien zeggen, op het eerste gezicht, dat in het eerste geval $2.50 per varken meer verdiend wordt dan in het tweede geval, maar in werkelijkheid is het verschil veel groter.

Gesteld dat U aan de eerste koppel $4.— per varken verdient. Over 100 varkens is dit $400.— in 4 maanden.

In het tweede geval verdient U dan over de 100 varkens $150.— in 6 mnd. Dus in het eerste geval verdient U $100.— per maand en in het tweede geval $25.— per maand aan dezelfde hoeveelheid varkens, dus in het eerste geval verdient U 4 maal zoveel als in het tweede geval.

Nu zult U zeggen, dat mijn cijfers aanvechtbaar zijn en dit wil ik niet ontkennen. Ik heb slechts gemiddelden aangenomen en onder verschillende omstandigheden variëren ook de cijfers. Dit neemt echter de juistheid van het voorbeeld niet weg.

Ook bij leghennen kan de produktie variëren van 160 eieren per jaar tot 240 eieren, dat is een verschil van bijna 7 dozijn @ 35 cts. = $2.45 en slechts een verschil van 3 dozijn kan het verschil tussen verlies en winst uitmaken.

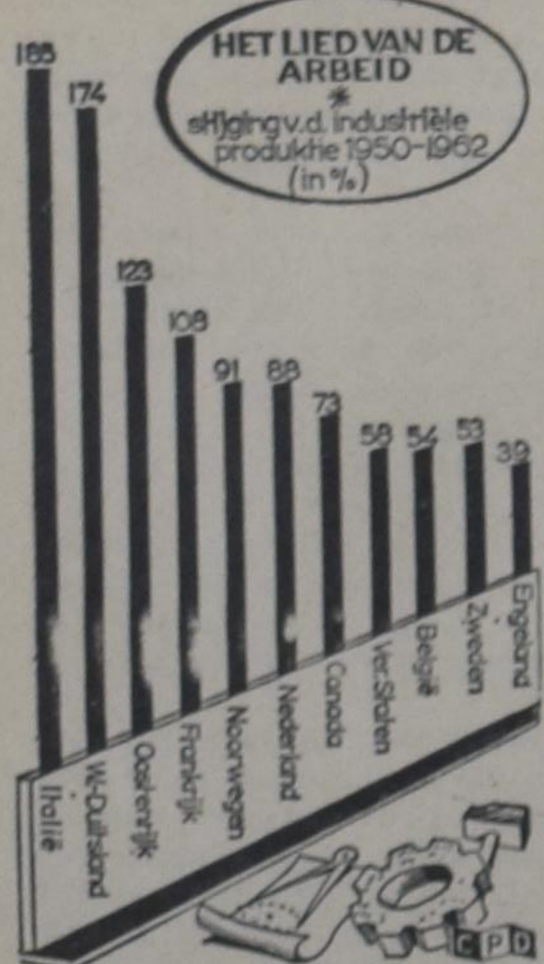
Nu komt er bij leghennen en speciaal bij broilers nog een andere kwestie ter sprake en dat is het punt van "waste" (voederverkwisting). Dit kan, volgens een artikel in de Canada Poultryman van Jan. 1964, 40% bedragen van de totale hoeveelheid voeder gebruikt. Als men dan bedenkt dat de voederkosten de grootste kosten zijn van de broilermesterij dan behoeft men zich niet te verwonderen dat in zo'n geval geen sprake van winst kan zijn.

Deze voorbeelden geven duidelijk weer de waarde van kostenberekening op grond van vaststaande gegevens zoals melkopbrengst en voedergebruik.

Met dit artikel heb ik in het algemeen aan willen tonen de waarde van kostenberekening.

In een volgend artikel zou ik meer op de moderne veevoeding zelf in willen gaan en de waarde hiervan voor de farmer.

Ex-farmer.
De Chr. Farmers Federation.

OPMERKELIJK TEMPO IN ITALIE EN OOSTENRIJK

Italië heeft de snelst groeiende industrie van Europa. Van 1950 tot 1962 bedroeg de stijging van de industriële produktie van Italië 185%. Dit is een veel grotere stijging dan in het Duitse "ekonomische wonder". In West-Duitsland bedroeg de stijging 174%. De stijging van de Italiaanse produktie komt vooral op rekening van het noorden van Italië.

Oostenrijk is in volle ontwikkeling met zijn industrie en het is zich in snel tempo aan het ontwikkelen. Vroeger telde de Oostenrijkse industrie nauwelijks mee en was het vooral de bosbouw waar het land naam in had. Overal in Oostenrijk komt men nu echter fabrieken en fabriekjes tegen. Het gevolg is dat de industriële produktie van dit land is gestegen met 123%.

Het Diakenambt in een Kerk zonder armen

De emigrantenkerken in Australië en Nieuw Zeeland hebben moeite met het diaken-ambt, omdat er over het algemeen geen armen in hun gemeenten zijn.

Ds. J. van der Staal schrift daarover in **Trowel & Sword** o.a.:

"Ik heb het altijd betreurd dat het diakonale ambt tot nog toe in onze kerken zo weinig tot zijn recht is gekomen. Natuurlijk zijn wij er dankbaar voor dat onder ons zo weinig 'armoede' wordt gevonden. Wij zouden niet graag willen dat dit anders werd. Maar de keerzijde daarvan is, dat door deze omstandigheden het diakonaat in onze kerken niet tot ontwikkeling gekomen is. Er zijn verschillende gemeenten waar niet eens diakenen zijn. Maar als het diakonaat ontbreekt, ontbreekt ook één van de middelen die Christus aan Zijn Kerk gegeven heeft om Zijn liefde te tonen in de wereld. Het is een veel voorkomend misverstand dat het diakonaat alleen tot taak heeft om ondersteuning te verstrekken aan behoeftige gemeenteleden. Als zulke gemeenteleden ontbreken, heeft het naar veler mening geen zin om diakenen aan te stellen.

Ik meen evenwel dat de betekenis van het diakonaat op die maniner te beperkt, te eng gzien wordt. Het is m.i. veel juister om te zeggen dat het diakonaat er is om het christelijk dienstbetoon van de gemeente te organiseren, en dit christelijk dienstbetoon omvat véél meer dan alleen het geven van financiële steun in geval van armoede. Het is Christus Zelf, die in het diakonale ambt Zijn handen uitstrekt naar degenen die in nood zijn om hen te verlossen. De liefde van de Heiland voor het verlorene, die ons in het Evangelie wordt gepredikt, krijgt door deze dienst zichtbaar en tastbaar gestalte.

En kerk die haar roeping verstaat, zal daarom de boodschap van het Evangelie niet enkel door haar prediking en zielszorg in de wereld willen uitdragen, maar ook door haar daadwerkelijk dienstbetoon aan de hulpbehoevenden, dus door het diakonaat".

Ds. van der Staal zet dan verder uiteen dat er tegenwoordig gesproken wordt over het "Wereld-diakonaat", en dat deze internationale diakonale hulpverlening inderdaad schone mogelijkheden biedt voor de kerk om hulp te verschaffen aan die volken in de wereld die nog onder uiterst behoeftige omstandigheden leven en daardoor iets te laten zien van de liefde van Christus.

De spontane wijze waarop de Reformed Churches en haar leden in Australië reageren op de oproep om steun voor Hongkong, bewijst wel dat deze kerken graag gebruik maken van de hier geboden gelegenheid om christelijke barmhartigheid te betrachten.

De kerken in Nieuw Zeeland houden zich blijkbaar ook met deze problemen bezig. De classis Wellington is bezig met de bestudering van de taak en de positie van de diaken en zond in verband daarmee een vragenlijst aan de kerkeraden.

Enkele van de belangrijkste vragen zijn: Moet er regelmatig gecollecteerd worden voor een diakonaal fonds? Is het aanvaardbaar, in het licht van de Schrift, om een voortdurend toenemen van de diakonale fondsen te bevorderen teneinde over een reserve te beschikken? Behoren de diakenen het helpen van de armen op de zendingsvelden te overwegen? Wat is de positie van de diaken in de kerkeraad en in verband met de afvaardiging naar de meerdere vergaderingen?

(ICN)

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Drukwerk nodig?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 312, Station B
Phone 547 - 1488
547 - 1489

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT" PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE SLEUTEL TOT HET GEHEIM, door C. L. Lewis.
In korte radiotoespraken geeft Lewis rijke en krachtige gedachten over goed en kwaad, over sexuele moraal, over geloof en christelijke levenshouding.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Vocational Guidance Series

CHALLENGES IN DATA PROCESSING

(PART 2)

BY JOHN KNIGHT

For young men the field of data processing offers many opportunities. Because this is a fairly new field and because there are many industrial and business concerns that are getting into data processing, there is a heavy demand for experienced people. Quite often a person with only a few years of experience in this field can better himself by accepting a position elsewhere.

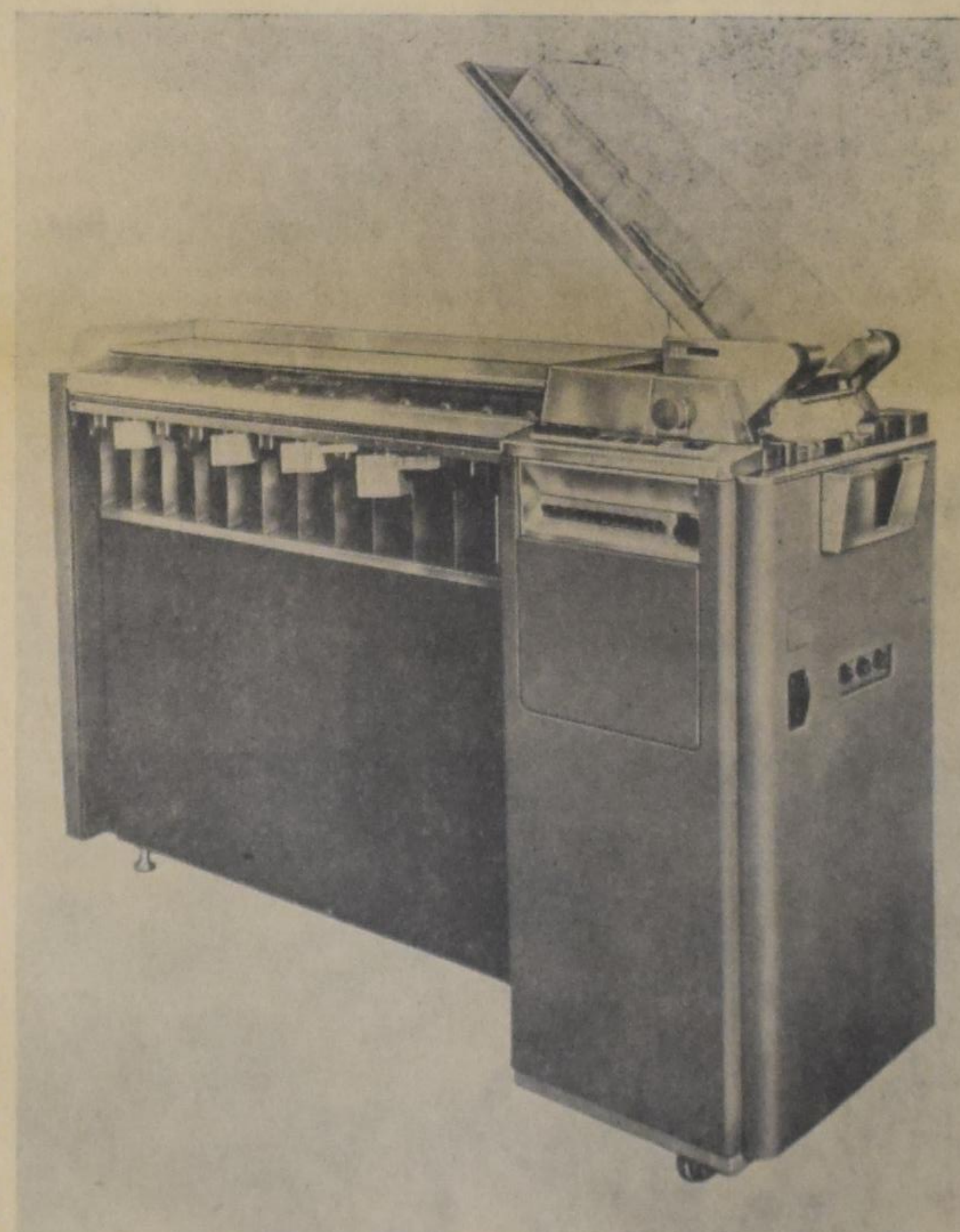
Educational requirements for men are high school, preferably through grade 13 with good grades in mathematics and physics. They must have a feeling for technical things, and be able to work independently.

During the first years as an 'apprentice' a great deal of time is spent getting acquainted with the different types of equipment and their operation. Again the training centres in larger cities are very helpful and for the more complex operations attending these schools is a 'must'. Once an employee has proved himself most companies will pay the entire cost of this schooling. Because there are always improvements made, equipment is frequently replaced by more up-to-date models. The process of on-the-job education goes on indefinitely and with each step the employee becomes more valuable.

At first the earnings are not high and it is well to get into this field right after school. I know of married men with dependents who said goodbye to their old job to get into data processing. In the long run it's worthwhile, but financially the first years are hard. So get in early!

Let's look at the basic operations in a typical data processing department. The operations we will call sorting, collating, reproducing, tabulating and computing.

In the last article we mentioned how the positions of holes in cards determine numbers and letters. Sorting puts these cards in sequence or by category. If a company has a hundred salesmen it may wish to have a record of each sales territory separately. Sorting sales records by salesmen will accomplish that. If a salesman in Winnipeg serves sales territory number 63, it is easy to pull out all cards which have 63 on them.

Sorting can be done by product too. And by customer, supplier, month, year, amount of sale, etc. All these operations are done by the sorter.

Collating is the process of going through two decks of cards. The collator, sometimes nicknamed 'choosey', is able to take cards from one pack which have information needed by cards of a second pack. After the second pack is through using the information of those cards, 'choosey' will return them to the original pack.

The reproducer or the 'hen' copies the punched holes of cards to others. It can copy all eighty columns or selected columns.

The multiplier multiplies and divides information on cards and punches the result on the same cards.

The centre of activitiy of the entire department is the tabulator. This is the heart of a data processing department. Calculations are done, such as totals and subtotals.

To an outsider this equipment is the most fascinating because it performs also the final operation of printing the information needed by management . . . and it is done in plain English! Watching 'tabby' in operation is an interesting experience. It slowly gobbles up a stack of cards on the left side and ejects at high speed a wide ribbon of paper at its top. A battery of keys prints entire lines at a time, at least 100 lines per minute, but often much faster.

Several carbon copies are made at a time and it does not take long before sets of reports are ready for distribution to different department managers throughout the organization. Important reports for management or the board of directors are given a neat cover: the data processing department can be proud of a job well done.

How does a tabulator know what operations to perform?

The secret is in a square, flat box, attached to the side of 'tabby'. The inside of this box resembles a peg-board with brightly coloured wires connecting the holes.

Only experienced operators do the wiring of these panels. One must know exactly what information appears on the cards, what operations took place before the cards were brought to the tabulator and finally, what type of a final report is needed.

Senior operators are highly specialized in their field, they are well-paid, and enjoy a great deal of independence. Quite often they are given the added responsibility of supervising the work of apprentices.

Electronic equipment or 'brains'

Graduating from the mechanical tabulator to the electronic computer requires special skills on the

part of the operator. A good education is a must. Usually, although not necessarily, this field is only for those with college training, but by taking certain university extension courses, someone with only a high school diploma and who has also shown a good understanding of the place of data processing in industry or research, will usually be accepted. Practical experience in data processing is a definite asset. Even with a college degree there is additional training needed in computer programming, and companies usually don't send an employee to a computer training centre unless he has shown an understanding of the practical side of business and data processing.

Young people with college degrees often do not realize that they also must go through an apprenticeship period.

Programming is the type of work which requires this specialized formal and on-the-job training. According to IBM the systems engineer

". . . must possess an analytical mind capable of performing disciplined thinking at a high level. In this respect courses in engineering, the physical sciences, mathematics and philosophy are a valuable background. In addition, knowledge of business administration and economics are strong factors in the development of competent Systems engineers."

IBM is constantly on the lookout for young men and women who possess these qualifications and no doubt the same holds true for the other manufacturers of electronic data processing equipment: e.g. Remington Rand.

Not only in Systems Research, but also in Industrial Consulting and Sales there are many opportunities. Any sales office of these companies has literature available for those interested in making their future in this field.

Not only for men.

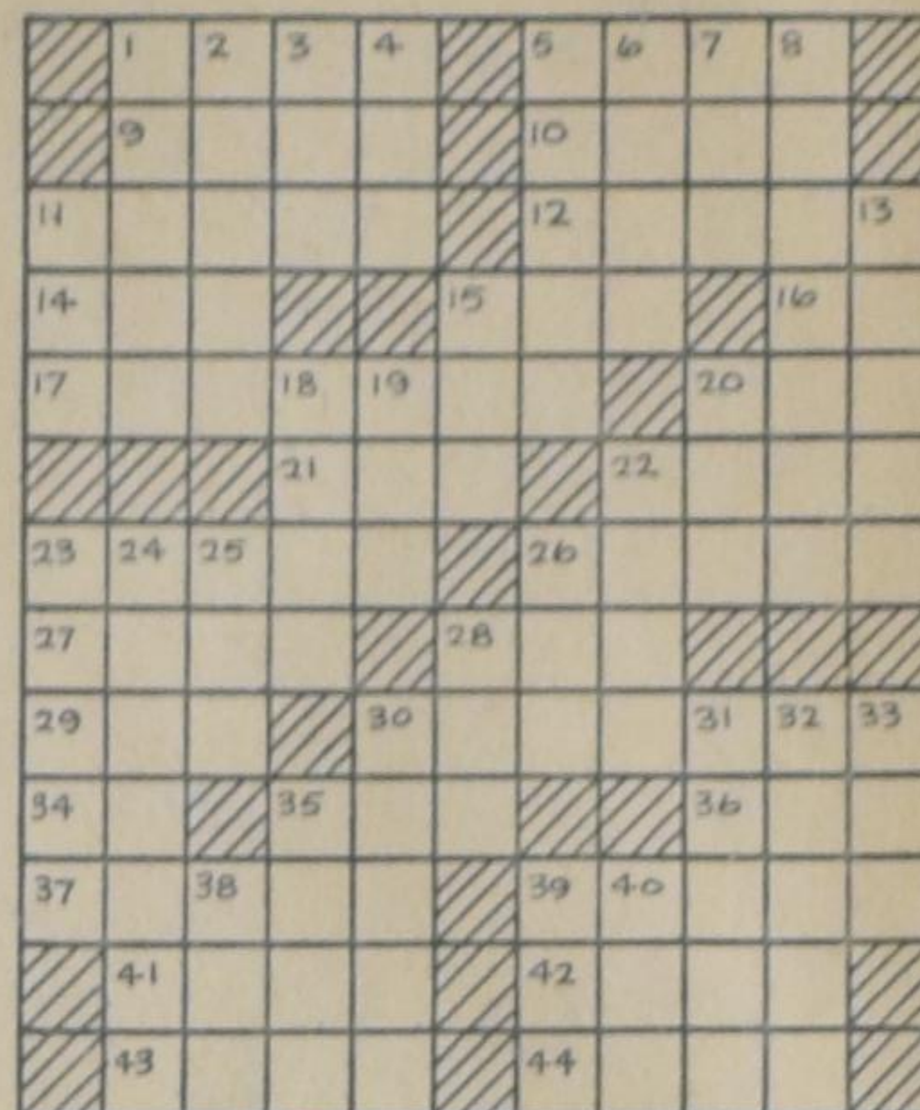
The Journal of College Placement in April 1960, evaluated the role of women in the growing world of Data Processing. In systems design women have been responsible for some major breakthroughs in the area of programmed translations from English into Braille, data processing for missile guidance and in the field of long-range weather forecasting.

Women are in demand as training supervisors. Systems service, the area where the manufacturer of data processing machines helps the local buyer, makes much use of women.

And of course, there is the local operation of an industry, a bank, a research centre, an insurance office, etc. where women fill many key positions in data processing. As mentioned in our first installment the key punch section is usually run by women. But also in the final control section, the final check before reports are released to management, women play vital roles.

Data processing may still be in its infant years, but already the horizons seem limitless. The computing centre at the Atomic Energy Commission's Argonne Laboratory near Chicago makes any industrial installation I've seen, look like child's play. Certainly there must be exciting years ahead in this field and being part of data processing must be a rewarding experience.

Cross Word Puzzle

ACROSS

1. Venetian traveler
5. Secluded valley
9. Arabic letter
10. Uncommon
11. Hail
12. Borders
14. High priest
15. Elfin
16. Away: prefix
17. Nervous anxiety
20. Old times
21. Winter driving hazard
22. S-shaped molding
23. Faultily
26. Coarse
27. A son of Adam
28. A lap robe
29. Source of light
30. Deep gorges
34. Part of "to be"
35. Swab-like instrument
36. Policeman: sl.
37. A tendon
39. Spiteful
41. Right of franchise
42. Sheltered
43. Pitcher
44. Attic invaders

DOWN

1. Talk: dial.
2. Liquid part of any fat
3. Fib
4. Frequently
5. Not ripe
6. Gentlewoman
7. Unit of work
8. Be on —— and pins
11. Obtain
13. Margins
15. Enemy
18. Part of window frame
19. Cold
20. Self
22. Carousal
23. Foundation
24. Scurrilous
25. Lair
26. Firearm
28. Knock
30. Crouch in fear
31. Composition for 8 parts: mus
32. Memorandums
33. Enemy scout
35. Apportion
38. At the present time
39. Part of a locomotive
40. According to: Fr.

For answer last week's puzzle turn to page 10A

Preserve your next Party on Film

BY GUY GILBERT

The fascinating tale, twice told; the captivating book, twice read; the stirring symphony, twice heard — enjoyment revisited affords real pleasure for those who love life.

Just as much fun in its own way is reliving those fleeting, wondrous times when laughter crackled in your home like a fire in the hearth.

Nothing is more fun than a good party — except a good party revisited.

The warming laughter will soon be gone, however, for those who trust to memory. The wise ones are those who capture the exciting moments on film.

Here is Uncle Freddie doing his famed soft-shoe routine after the rug has been rolled back in the living room. And there, a bunch of young fry laughing their way through a wheelbarrow race on the lawn.

With the proper planning and imagination, it isn't really difficult to make a party live again on film.

The important thing is to try to capture the peak moments that tell the story.

If you were having a party in your home, for example, you might start out by shooting some of the party preparations: setting up decorations, for example, or the hostess peeking out from behind a huge plate of party sandwiches.

Snap the guests arriving, even Uncle Freddie. If occasion calls for gifts, especially for a child, you can't miss with a shot of the present being opened.

During the party itself, be as inconspicuous as possible to avoid the risk of having the guests "freeze" at the sight of a camera. If this is impossible, at least wait until the activities are well under way before zeroing in. Another good trick is to wait at least a few minutes between shots so that the subjects have time to forget that they are about to enshrine the family album.

To bring your camera story to a logical end, take some pictures of the guests leaving, then cap it off with a shot of the host and hostess surveying the post-party shambles.

(Continued on page 10B)

Man of the Year

Each year a leading news magazine makes its selection of the Man of the Year. Its choice for 1963 was the Rev. Dr. Martin Luther King Jr., the man who gave leadership in the crusade for justice for the Negro race in the United States. In so doing, the news magazine named as "man of the year", for the first time, a Negro, and probably for the first time, a Protestant clergyman.

The man who, in the judgment of its staff, "dominated the news of the year and left an indelible mark — for good or ill — on history."

It is obvious, that the magazine views Mr. King's indelible mark as being for good rather than ill, and, in so doing, has done a good service to the cause of racial justice in this country.

By continually promoting the interests of his people, Martin Luther King, Jr. made himself the Man of the Year.

THE MARCH OF TIME

It is a truly astounding array of world leaders which bedecks our gallery of Men of the Year. Looking back we see displayed there such prominent personalities as F.D.R., America's gallant chief executive in peace and war, together with Britain's ex-Prime Minister Winston Churchill, acclaimed the Man of the Century. Other Men of the Year who left their footprints on the sands of time are Adolf Hitler, Joseph Stalin and Nikita Khrushchev.

Reflecting on this star-studded galaxy of notable men, one inescapable truth stands out. With all the world's illustrious V.I.P.'s glory always has its short-lived heyday, and after that the shadows fall. The brilliance of today's celebrity is quickly eclipsed by newly projected luminaries. Inevitable the old must make way for the new. For when all is said and done, we spend our years as a tale that is told. Time marches on and carries us with it. Today's success stories arise out of yesterday's failures. Our days of grace slip by exceedingly fast. Change and decay in all around we see, vain endeavors crumbling unto dust. He was no idle dreamer who wrote:

> I look not back, God knows the fruitless efforts,
> The wasted hours, the sinning, the regrets;
> I leave them all with Him who blots the record,
> Who graciously forgives, and then forgets.

THE ROCK OF AGES

Still amid the changing scenes of life's little day stands One who boldly proclaims: I am the Man of the Years! Look to Me, for I change not. I am always the same, yesterday, today and forever. He is the same in His JUSTICE: It is a fearful thing to fall into the hands of the living God, for He knows how to reserve the unjust unto the day of judgment to be punished. He is also changeless in His MERCY: Seek ye the Lord while He may be found: call ye upon Him while He is near; let the wicked forsake his way, and the unrighteous man his thought, and let them return unto the Lord, for He will have mercy upon him, and unto our God, for He will abundantly pardon.

This justice and this mercy embraced each other once-for-all in the CROSS of Christ — and in the CHRIST of the cross. The way of the cross is the only way home to the Father's heart. Without it there is no forgiveness of sin and no everlasting life. Therefore the CHURCH has only one GOSPEL: We are determined to preach nothing but Christ Jesus the crucified One. His cross still stands as the ceaselessly pulsating heart-beat of the Christian faith. No force in heaven or no earth can change, reduce or dislodge it.

> In the Cross of Christ I glory,
> Towering o'er the wrecks of time;
> All the light of sacred story
> Gathers round that Head sublime.

"WE ESTEEMED HIM NOT" . . . Isaiah 53:3

I am fully aware that the Christ of the Cross never rates a place in our Halls of Fame or among our Men of the Year. In a way it would have been a most gratifying spectacle had He indeed been selected 1963's Man of the Year. Then things would be radically different in our old tattered and torn world, for such a choice would indicate a real change of heart among men. This in turn would set us on the right track in mending our evil ways and resolving our knotty problems and escaping our desperate predicaments.

The fact remains, however, that Christ was not chosen — nor even nominated — to this high honor. He did not even receive honorable mention. And if His name had appeared on the ballot, who would have taken it seriously? Our world has become adept at steering its ship of state without the Great Helmsman and without the Compass of God's Word. Christ's presence is so completely taken for granted that men feel perfectly free to act as though He were absent. His influence upon our lives we have effectively compartmentalized by restricting it to that area of life designated "Church-Religion-Sunday School-Etc." Similarly many have neatly relegated His Book to the dust-covered kitchen shelf. He just doesn't count in the regular affairs of our word-a-day world. And that's why He never makes our pages as Man of the Year. We insist on overlooking His matchless greatness as the world's only real Saviour and Lord.

NEVERTHELESS, MATCHLESS PRE-EMINENCE

Not that Christ asks us or expects us to acclaim Him as Man of the Year. Such supposed honor would actually heap dishonor upon Him. For He would deny himself, if He allowed himself to be counted in one breath with the great men of the world. He is the greatest Man of the world, precisely because He is the eternal Son of God. He is, therefore, is a class by himself. You just cannot place Him on the same ballot with De Gaulle, Kennedy, Khrushchev and others. These men may be lords of nations but Christ is Lord of lords and King of kings.

Moreover, in our annual selection of a Man of the Year last year's choice could conceivably and probably would lose his distinction to another candidate. The Christ of God will not tolerate that kind of rivalry. He wants to reign supreme always and alone. In the deepest sense possible He has been Man of the Year every year since the dawn of history. Hear the testimony of Scripture: All things were made through Him and without Him was not anything made which has been made. Hear His own claim: All power has been given unto Me both in heaven and on earth. We may select a staunch leader as 1963's Man of the Year, but through it all the Prince of Peace remains the Man of the Years.

THEREFORE: OUR SOLEMN RESOLUTION

For all of us the intensely important and inescapable question is this one: What do YOU think of this Man, Jesus Christ, the Son of God? After all your other well-meant New Year's resolutions have been broken, then resolve anew or for the first time by God's grace and with His help to honor the Christ of the Bible as the Man of the Year in your life. Then shout for joy:

> All hail the power of Jesus' name,
> Let angels prostrate fall,
> Bring forth the royal diadem
> And crown Him Lord of all!

Dr. Gordon J. Spykman.

PROGRESSING BEAUTY

Beautiful eyes are those that show
Beautiful thoughts that burn below;
Beautiful lips are those whose words
Leap from the heart like songs of birds;
Beautiful hands are those that do
Work that is earnest, brave and true,
Moment by moment, the whole day through,
Beautiful feet that ever carry,
All this beauty and never tarry.

L. Nauta

Photography

(Continued from page 9B)

An outdoor party, of course, is the easiest kind to photograph because the camera is less of a distracting influence.

Indoors, flash will usually be your prime lighting source. Two other interesting options, however, are available to owners of adjustable cameras.

There's enough light in some rooms on a bright day for easy, flashless picture-taking with any adjustable camera. Available light provides an excellent opportunity to get natural, unposed pictures because the subjects are not put on their guard by a flash lamp.

Therefore, you must pick your best-lighted spots carefully when shooting indoors. In direct sunlight, you can shoot just as if you were outdoors. For indoor shooting, as fast film of high sensitivity to low light levels may be used in those impossible lighting situations.

The important thing to remember is that fine indoor photographs can be made without flash in almost any location. As to the question of how to set your adjustable cameras when using highly sensitive films in low-light-level areas, two alternatives are available. You can obtain an inexpensive light meter which will indicate the proper setting for your camera or you can "bracket" your exposures. Simply estimate what the approximate exposure should be and shoot at one stop above, one stop below and at your estimated setting.

A method called bounce flash is the other possibility for black-and-white or color snapping with adjustable cameras. The flash is aimed at the ceiling. As the light bounces off, it will spread evenly throughout the room almost as sunlight acts outdoors. The big difference, however, is that the reflected light keeps bouncing off all four walls, eliminating the heavy directional shadows of bright sunlight or direct flash.

It's the smart party-goer who captures the high points of the festivities on film. Though Aunt Mabel may wince when you snap her with mouth agape — family and friend (and Aunt Mabel) will enjoy the candid snapshot at the next family get-together.

ANSWER of last week's Cross Word Puzzle

An Annual Festivity

Maritimers, Horses and Ice

The automobile has replaced the horse and buggy, but no substitute for horse and sulkie will satisfy the Maritime harness racing buff, and winter's ice won't stop him. A favourite at the turn of the century, ice harness racing is revived on special occasions. One of the most important is the annual two-day Maritime championship.

The Maritimes have always been a hot bed of harness racing enthusiasts as evidence by the 400 odd Nova Scotia, Prince Edward Island and New Brunswick meets held each summer. In the past, it has drawn record crowds estimated at 10,000.

The horses taking part in the winter competitions also race in the summer circuit. For ice racing they are fitted with sharpened shoes, but regular sulkies are used. Photo shows trailers from all parts of the Maritimes in which horses are transported to make their respective bids for "Winner's blanket".

Annual Ritual in the Woods

These children are repeating a ritual that was popular long before the white man landed on the banks of the St. Lawrence. The Indians taught the first settlers how to make maple sugar and syrup. Each spring gay "sugar bush parties" are held in Eastern Canada.

The sugar bush party invites the cooperation of visitors, and the younger generation assists in gathering the sap in sanitary polythene or stainless steel buckets. A good tree will produce up to 40 gallons of sap during the short sugar season.

Here during an excursion to the bush with her class, the teacher explains that sap contains 2% sugar and that it takes between 55 and 40 gallons of sap to make one gallon of Maple Syrup. The sap taken does not harm the tree, because less than one tenth of the supply is gathered, and can easily be spared. The sap does not run steadily, but in spurts which last from three to four days to as many weeks depending upon the season. The Eastern Townships of Quebec produce the bulk of Canada's Maple products, with Nova Scotia, New Brunswick and Ontario contributing to the more than two million gallons of syrup marketed annually.

(National Film Board of Canada Photos)

THE ARSS MONTHLY BULLETIN

FEBRUARY, 1964

Last month in the Bulletin we spoke about our plans concerning the Institute for Reformed Scientific Studies, and the contribution the Reformed Community of Canada can make to the nation's centennial celebration in 1967. In this present issue we shall speak about something that is too pressing to wait until the centennial year: the training of Christian teachers. It requires action this year, in 1964.

TEACHERS TRAINING — AN EARLY CONCERN

A number of years ago, while the ARSS board was busy with its plans for study conferences, with drafting the educational creed and reorganizing the constitution, time and again the subject of teachers training arose. It was said that the teachers could attend the summer study conference and many of them did so. Many of those in attendance said that they profited greatly from the instruction in the intensely religious training the three days afforded them. In order not to exclude the teachers, the conferences were held either before Labor Day or on the Labor Day weekend. This was done even though some students asked to have the conference postponed until at least the first week in September. Nevertheless, the number of teachers in attendance at the conferences was not as high as we had liked. We must admit that one reason for this was that the lectures were not geared directly to the teaching profession. Nevertheless the insights which have been gained by others are valuable to teachers no less, perhaps more so, just because they are teachers, and their influence upon others is so great. That human life in its entirety is religion, that the Word of God is the directing power of our lives, including the life of teaching, that redemption in Christ makes all things new, that the conflict between the service of God and the service of His substitute — these ideas cut deeply into the life of learning and teaching. There are ORGANIZING IDEAS which all Christian teachers should recognize and follow. Around these pivotal thoughts all others ideas in the classroom can be arranged so that a system of Christian thought in its relation to teaching can be built up.

A MUTUAL CONCERN

Not only did the ARSS mull over these thoughts and ask how it could more effectively serve the Christian teachers, but the Ontario Alliance of Christian Schools also harbored similar sentiments and pondered how the teachers could be helped. Although some informal contacts were made between the two organizations in years past, no formal contact on teachers training was made until in the spring of 1963 when the Alliance Board requested the Board of the ARSS to present a proposal to meet this need. During the summer a committee of the ARSS worked on the problem and a proposal was adopted by the ARSS and submitted to the board of the Ontario Alliance.

While this was going on, and even before, the Ontario Alliance was busy with another aspect of Christian education, namely, the formulation of a creed for Christian education.

The purpose of a creed for Christian education is to bring the Holy Scriptures in their directing power into more immediate relation with the theory and practice of teaching than is now the case under the existing constitutious and thus to acknowledge to Christ the place of control. The result of the study of this creed has been that both school boards and parents have begun to reflect with a new perspective upon the true purpose of Christian instruction and how it differs from that taught in the public schools.

THE TEACHER'S VOICE

At the same time as these events relating to the actions of the two organizations were happening still another line was beginning to converge upon this focal point, namely, the thinking of the teachers themselves. When the Executive Director addressed the meeting of the Canadian Christian Teachers Association of Ontario last fall on the nature of religion, several teachers reacted by asking whether it would not be possible that they receive a more extended and intense instruction in the line of the ideas which were presented but with special reference to their own profession.

The present state of the training of our teachers has been outlined well in the January issue of **The Christian School Herald** by a school principal herself, Miss Rita Van Westenbrugge. In her analysis of the situation of our teachers she shows the various kinds of training our teachers have, some extensive, others very meager. Some in a Christian college, others solely in a government controlled teachers college. Some have a combination of both. Others have part of their training in Canada and part of it in another country.

How can we attain to unity on the most essential matters? In other words: How can the teaching become more intensely Christian? As one principal expressed it: What is the basic need of our teachers?

This basic need, we make bold to say, is the teacher's true and full awareness of SCRIPTURALLY DIRECTED TEACHING. More basic than the greatest competency and proficiency in the teaching of the basic skills of the school room, and even more important than the most effective way of teaching the stories of the Bible is the insight into how Holy Scripture should DIRECT THE ENTIRETY OF THE EDUCATIONAL ENTERPRISE.

The conviction that it should seek to meet this basic need has prompted the Board of the ARSS to draft the proposal the way it did. To what extent it will meet this need, the events of the coming summer will tell.

With this rather lengthy introduction, permit me to present the plans for the coming summer school for teachers. The proposal is as follows:

Recommendations: A. Your committee proposes that a study conference will be organized from Monday, August 10th, 1964 until and including August 21st, 1964, either in the Hamilton District Christian High School or in the Christian Educational Centre in Hamilton.

This conference to include courses on the following subjects:

1. Perspectives of Philosophy. Lecturer: Prof. Dr. H. E. Runner.
2. Critique of Modern Pedagogics. Lecturer: Dr. R. Kooistra.
3. Christian Teaching as Office. Lecturer: Dr. P. G. Schrotenboer.

B. We submit for your consideration that during these two weeks the forenoon will be devoted to the lectures, the afternoon will be set aside for study, while from 4 till 5 in the afternoon a workshop will be held.

Moreover, we suggest that the evenings are free, except for one or two evenings a week for seminars. Details for these seminars to be worked out later on.

C. We submit that expenses will be defrayed by these organizations on a 50/50 basis.

D. We submit that the registration fee be set at $30.00, including meals, but excluding lodging.

The dates for the summer school have been set in August at a time when the course will conflict the least with other plans of teachers to attend summer school in college or teachers college. We hope it will not be an either/or, but both. Teachers who attend will likely have to settle for two weeks less vacation. This may appear like a big sacrifice, but the benefits they may receive should more than compensate for this.

MEETING THE BASIC NEED

The basic need of Christian teachers today, as we point out above, is the true and full awareness of Scripturally directed teaching. This awareness does not develop overnight. It grows gradually upon a person's consciousness as he begins to see in an increasing way how religion controls life, how the commandment to love God above all, with heart and soul and strength and mind, puts an entirely new cast to education. We cannot expect to meet the full need in two weeks time. We can only expect to begin.

Beginnings, we know full well, are exceedingly important. Therefore the aims should be well formulated at this point. We should look at the proposed subjects in the light of meeting the basic need and setting the course that teaching should follow.

PERSPECTIVES OF PHILOSOPHY

Philosophy is the general science. It seeks to view life, not in segments of specialized areas of study, but in its wholeness, as it is manifested in the entire creation. The position one takes in philosophy, just because it is a general study, will influence greatly how he looks at every part of life. It cannot be denied that every part gets its meaning from the whole to which it belongs.

And it is here, in philosophy, where perhaps more than any other place, the world in its wisdom knows God not and is to be condemned by the judgment of God's Word as foolishness. Basic to the study of philosophy, yes, to all of life, is the conviction that philosophy is not an activity of the mind that transpires on a supposedly neutral area of reason, but an expression of man's religion of the heart, and, as likely as not, of a heart that has encased man's thought within the world, but has not left even one window open to the light of heaven.

Teachers, whose task is to teach children how they should view the world, both of things and of learning, as their Father's world, by all means need the perspective which a truly Christian philosophy, controlled by the Word and redeemed by Christ, can offer in the confusion of opinons today.

CRITIQUE OF MODERN PEDAGOGY

Perhaps one of the most divisive aspects of the present situation among teachers is the inability to integrate the science of teaching, covering both principles and methods, with the Christian faith. Integrating them, that is, so that the faith becomes the integrating agent and produces a oneness. Perhaps all too often the teaching is essentially no different from that taught in the public schools, except for the instruction in Bible and the Christian sphere which the teachers help to create. However important these may be, and they are indeed important, they do not take the place of a Christian approach in the teaching itself.

The right way of doing things should always be viewed in the light of and contrasted to how it actually is being done. Therefore the great need of a careful critique of the existing principles and methods of teaching.

TEACHING AS OFFICE

It may be assumed that no one will be more conscientious than the Christian teacher in asking herself: just what am I supposed to do as a Christian teacher? What precisely distinguishes me from a teacher who is not a Christian? In short, what is my office, and what is the exact purpose of my work? We believe that a Biblical study of the idea of office and the application of this idea to teaching will be welcomed eagerly by very many teachers.

Teachers are very practical persons. They have to be in order to teach. Therefore they desire to know how the Scripture they must teach to children itself teaches them and how they may give concrete and daily expression to their being a servant of the Lord. The aim of the summer course is to help them in this endeavor.

* * *

The ARSS has accepted as a policy that it will seek to promote the cause for which it stands and solicit support from Christian people especially through its services. In the light of that policy it is planning, jointly with the Alliance, to hold the Summer course for teachers from August 10 to August 21.

Secretariat:
729 Upper Gage Ave.,
Hamiton, Ontario.

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(24)

"She's better off, though," number two remarked comfortably, "and goodness knows the world is better off! She'd just be a burden on society, as that kind always are."

"Yep," said the first voice in laconic agreement, "it's a mercy when they go. People like that are no use to themselves or to anyone else much, just beggars, practically!"

"Say! I'm hungry," The second voice was already moving away. "I could eat a horse."

"Me, too," And the two sets of footsteps moved away, comfortably certain.

But behind the pushed-back pews, a thin little figure shivered into a scarcely-breathing little ball, and hazel-green eyes were hot with pain. "I'll show em," Chris muttered inarticulately, between chattering teeth. "I'll — I'll show 'em all!"

* * *

Annie's death marked an indefinable change in the life of the family. It was more than just missing the big woman around the shanty. It was even more than losing her lazy, good-natured daydreaming, her incurable hopefulness. It was the end of something, a time, and though things went on outwardly pretty much the same as before, Chris and Jansie found themselves, in later years, marking Annie's death as the time of a break in their lives.

For one thing, Jansie ruled the shanty now, in name as well as in effect. Slowly, under the long, deft hands, dark walls brightened with inexpertly applied whitewash, and the dingy furniture and splintery floors took on a scrubbed look. It was as if Jansie felt the need to eliminate all the years of easy-going filth. She took over Annie's bedroom for herself and Chris, and R. P. and the boys were shifted to the cots in the kitchen.

R. P. grumbled helplessly and retreated to the sanctuary of the smithy, though even there could be seen the insidious encroachment of a more sanitary age. Smell by smell, the scents of vulcanizing rubber and cheap motor oil were replacing the familiar odors of horse manure, scorched hooves and hot iron. No longer bolstered by the unquestioning admiration of his woman, unadjusted to the overwhelming neatness of the new dispensation, the old man seemed to shrivel, like a poor apple that has been too long under the sterilizing rays of a merciless sun.

Life was easier these days for Jansie, though. For one thing, the Ladies' Aid, for once living up to the literal meaning of its name, was helping her keep Chris in school. For the first time in her life, Chris had plenty of books, new pencils and a tiny allowance of spending money.

"It isn't as if we were wasting the Lord's money on the whole shiftless family," Mrs. Cates, the President of the society, would assure the assembled Dorcases. Mrs. Cates, being the wife of Mr. Cates, who was the cashier of the First National Bank, had a healthy respect for money, including the Lord's. "Jansie works her fingers to the bone, trying to keep that child respectable looking and in school. And Chris is a bright little thing!"

"Oh, and she's terribly pretty, too!" put in young Mrs. Willis, who had just moved to town and didn't know about things. "She's simply beautiful!"

A very silent silence followed her words. Mrs. Willis looked about her with puzzled eyes, and it would have been hard to explain to her that Chris wouldn't be expected to look "terribly pretty" in the things they gave her.

"You know, really," Mrs. Smalling put in cheerfully to cover the awkwardness for little Mrs. Willis, "I do think it's better to help here at home as much as we can, and then see about the heathen."

Everyone nodded, happy to have the situation smoothed over, and the Ladies' Aid stitched on, contented in the knowledge of virtue.

But it was to Grandma Cockrill that Jansie turned in moments of uncertainty. There was something in the little old woman's brisk saltiness that reached through the crippled woman's own tough shell. Over the infinite patterns and endless yards of the knitted lace, the two settled many questions.

There was the problem of Joe. "It ain't that Joe's such a bad boy, Miz Cockrill." Jansie put a tiny flourish in the rising sun pattern that was quickly shaping under her fingers. "He's just ignorant and them fellows pull him around by the nose."

"I know." A small sigh pushed itself out between Grandma Cockrill's lips. "I know, Jansie, and there's not much you can do about it! No man wants to be bossed by a woman, and somehow, I've always noticed that the more ignorant they are, the more it hurts them to admit they're wrong! I'm mighty sorry that he's got in with bad people."

Jansie's lips moved in silent counting as she twirled a corner of the complicated pattern, but her troubled frown did not lighten. "Oh, maybe he won't get into more trouble," she said but there was no hopefulness in her tone. "He hasn't been home since Mamma died, and the last time Chris saw him, she said he was dressed awfully fine. Maybe she just thought his clothes were fine."

"Could he be making money in the oil fields, Jansie?" Grandma Cockrill asked. "Some of the town boys have gone out there to work."

Jansie shook her head. "No, Ma'am, I'm afraid not," she answered with a sad, dry humor. "Joe never was much of a worker, and they have to put out some work for them good wages! They ain't giving them away."

"No, that's right." Grandma Cockrill's eyes were bright upon the other for a long moment. "You're right, Jansie," she agreed quietly.

But the Collins boys had to travel ever shortening distances in order to reach the high wage districts of the oil country. For slowly, strike by strike, wildcat and test well, the field was moving toward Collins. Each exciting new development proved the rich shale closer to the prairie town.

Presently, the town was invaded by booted men with clean hands and fast northern accents. Their slim, clever-looking wives grumblingly rented the best houses in town and fixed them up with odd-looking makeshifts that kept the town girls in fascinated conversation. When dark-eyed, Spanish-looking Mrs. Mayes, wife of the head geologist with the Star Oil, put strange-looking batiks in her living-room and was seen publicly going into ecstacies over Granny Witherspoon's old coffee mill, the townspeople smilingly decided that the Yankee woman was crazy. And this decision was not lessened by the fact that John Mayes built his wife a foreign-looking house right in the middle of a grove of scrub-oaks, and didn't cut a tree between the house and the street!

But the cottage in the scrub-oak had a peculiar attraction for the high school girls. They would go by in their middy blouses and dark wool skirts, moving slowly past the little house. To them it looked like something out of a fairy story, with its barn door and rough hewn shingles. They hoped to catch a glimpse of Mrs. Mayes in her bright orange blouse, and each girl had a secret dream of some day being asked in to "tea" or some other equally vague and glamorous occasion.

Isadora Smith and Eileen Parker began calling the family supper, "dinner", much to the disgust of the shirt-sleeved and gallused fathers, and with the uncertain acquiescence of more open-minded mothers. That vague geographical enigma called "the East," meaning just about anything east of the Mississippi river, but particularly New York and Philadelphia, became the synonym for sophistication. Collins, Texas, was growing up!

Jansie always dreaded the ordeal of walking down the long Main Street which was the soul of the town. The pushing crowds, disproportionately heavy because of the impending boom, the noisy traffic, and the occasional sympathetic stare of a passerby, were acutely distressing to the hunchbacked woman.

But now and then, impelled by some need of Chris' she would venture the effort.

"We'll get three yards of print and make you a nice dress for school," she told Chris one sunny Saturday morning in the spring of Chris' Junior year in high school. "Miz Cockrill says she'll help me make it right."

Chris looked up from smoothing the bed which she shared with Jansie in Annie's old room. "Can you spare the money, Jansie?" she asked dubiously. "I don't want you to spend what you can't afford."

(To be continued.)

Let's Play Chess

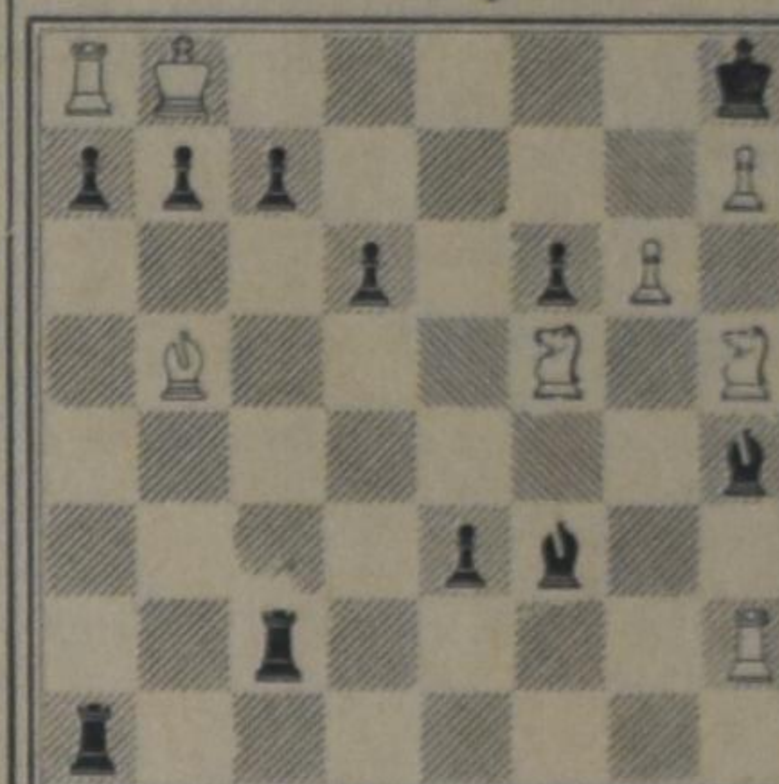
Editor: Mr. C. HESS

FIRST SERIES OF PROBLEMS IN FEBRUARY

No. 96

Author: K. Wimsatt.

Black: 11 pieces

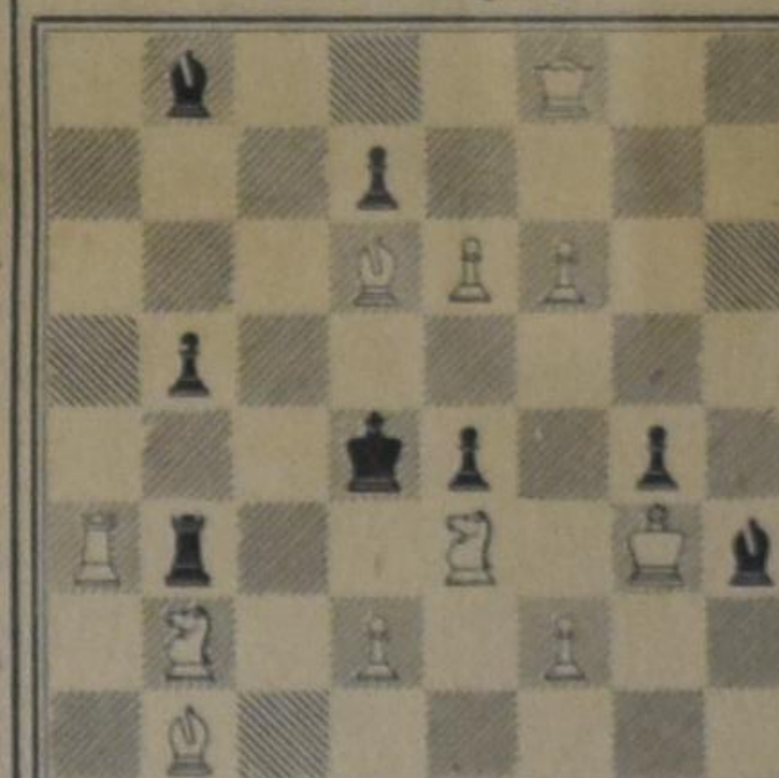
White: 8 pieces

White to play and mate in three moves. (3 points)

No. 97

Author: K. S. Howard.

Black: 8 pieces

White: 12 pieces

White to play and mate in two moves. (2 points)

NOTES

1. This time we will make an old rule in our contest alive again. Difficult problems may discourage our contestants. From now on in every series we will publish one difficult problem together with a much easier one. If you cannot solve No. 96, well, try 97!

2. Wimsatt's product is tricky. The King-Rook battery is a strong threat, but Black's defense is perfect. What should White do? The key-move plus threat should be indicated.

3. No. 97 belongs to the ones which can be solved without board and pieces. I almost fear that you will write, "It was too easy". Also in this case only key-move and threat are asked for.

4. Next week the second February series will be published plus the deadline of the solutions of No. 96 through No. 99.

Dr. P. Y. DE JONG Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE GOSPEL OF MARK

No. 20

RULES FOR KINGDOM CITIZENSHIP

(Mark 10:1-31)

BACKGROUND NOTES

Christ is setting his face stedfastly towards Jerusalem. In our studies we are nearing the time of crisis in his earthly ministry, when he shall be delivered up into the hands of sinful men and be crucified. Through his death, however, he will open the way to complete victory for himself and his people. Then the kingdom of God will be manifested with a power which at this time still lies hidden.

Before that time he has much work to do. His disciples must be prepared. The Jewish people also must be made more aware of the issues which are at stake. Then they shall be placed before a clear-cut choice: to accept or reject him as the long-promised Savior-King.

We do well to remember that it is almost impossible to date precisely the many events which crowded our Lord's ministry. Each of the evangelists relates a wealth of detail. But often they do not specify when and where the events took place. The broad outlines do remain clear. And from parallel passages in Matthew 19 and Luke 18 we are further assured that the instruction here given came towards the close of his life.

In this passage Christ announces some basic principles by which the citizens of his kingdom are to live. Over their lives he claims complete authority. This claim they must and will recognize. We see here, too, the broad scope of Christ's rule. Home and children, heart and money and daily conduct are all included. Not one area or aspect of the round of daily living is exempted from his sovereign claim. Sketch the historical background of this section. What is meant by Christ's kingdom? In what sense is it spiritual? Show that its spiritual character can never be isolated from daily living. Why not?

THE OUTLINE

A. Marriage and the kingdom (vs. 1-12)

1. To be truly a citizen of the kingdom of God makes a person truly and fully normal. The whole of life is to be redeemed and restored by Christ as Savior and Lord. Those who are his must and will learn to live as kingdom citizens in their everyday relationships. And most fundamental of these is that of marriage. Why is marriage to be considered a most basic relationship? What is meant by celibacy? Is it a higher level of life? Prove your answer from Scripture.

2. Christ's instruction here is a reply to the Pharisees. Who were they? Why did they want to tempt him? Show how this was a snare. If he answered: NO, they would claim he was against Moses. If he replied YES, they would urge that he justified sin. Yet Christ appeals to Moses here. Why? Then he explains the law given by Moses. It did not permit divorce; much less approve of it. It merely regulated sin. Show how laws as such never solve the problem of man's sinful heart.

3. Christ appeals to the creation ordinances. This is vastly different than the Roman Catholic argument on the basis of natural law. Here is conscious recognition of God's will plainly revealed for man's own good. Show how what Christ says in no way undermines Moses' authority. Notice also the "mystery" of marriage. What is meant that "they are no more twain, but one flesh?" Is this true in God's sight for all marriages? Does divorce ever solve any problems? What "scars" always remain after a divorce?

4. Throughout the ages there has been much discussion on the legitimacy of divorcing an unfaithful spouse. What does Christ teach here? Should the "innocent" party in all cases seek divorce? Why do you suppose Christ gave this part of the instruction only to his disciples? Of what significance is Christian marriage and home life for God's kingdom? List several modern threats to the Christian view of marriage and home? How must these be met?

B. Children in the kingdom (vs. 13-16)

1. The significance of this incident must not be overlooked. It is not just a sentimental, romantic picture of Christ who happened to love children because they are so nice, attractive, etc. What is the Biblical view of children? Mention the salient texts.

2. Here the disciples apparently thought Christ couldn't be bothered with children, since they were too young to understand his words. The mothers intuitively possessed a truer insight. They sought his blessing for their little ones. Christ plainly teaches that the kingdom also belongs to children. On what basis may this be employed as one argument favoring infant baptism? Of what is baptism a sign and seal?

3. Christ further commands that children should be brought to him. What do you think he means by this? How can and must this be done today? He also "blessed them." What is meant by this? What kind of a blessing did he bestow? Note especially the practical application to the disciples in verse 15. Thus in the kingdom there is no room for self-sufficiency, pride, meritorious works, etc. What does it mean to "receive the kingdom of God as a little child?" Does this argue against doctrinal study and knowledge? Explain.

C. Riches and the kingdom (vs. 17-27)

1. In the kingdom all our confidence must be in Christ as the God-appointed Savior-King. Nothing may stand between him and us. To be assured that our confidence is of such a kind, we must learn to know ourselves and be put to the test. On this score the story of the Rich Young Ruler is instructive for everyone. This is not just for a few people whom we happen to consider rich. There is a sense in which every man is rich — rich in trust in himself, fellow-men, goods, plans, etc. Show how this conflicts with trust in Christ.

2. Note how this young man had a high opinion of himself. He was caught in the toils of Jewish self-righteousness. How does this view often afflict us? We know from the parallel passages that Christ was strongly attracted to this young man. Why? Here was someone interested in "eternal life." He also strove hard according to his own lights. Yet he did not really know the will of God. His obedience was external, not from the heart.

3. Christ, who knows what is in him, puts the young man to the test. He must sell all that he has. Why? How would you reply to those who insist that this is Christ's demand for all of us? Notice the promise of Christ. If the young man follows the Lord, he will have "treasure in heaven." Does Christ here preach a reward of merit? Explain.

4. Following this Christ further instructs his disciples. They must recognize the danger of riches. How would you explain verse 25? The disciples, far better than many of us I fear, understood what Jesus was driving at. They saw that on this basis nobody would be saved. All men trust in something other than God and his grace in Christ Jesus. In this light Christ's teaching in verse 27 becomes plain. Kingdom citizenship is impossible for the natural man. It is a gift of God. And the wonder is that God so freely and frequently bestows it. Show how this is no excuse for remaining in our sin. How and when does God bestow the gift of kingdom citizenship? Mention some of the "riches" we possess which often seem to stand between us and the joyful surrender to Christ as our King in daily life?

D. Reward in the kingdom (vs. 28-31)

1. Even Peter seemingly did not understand fully what this was all about. He calls Christ's attention to what he and his friends had left. Likely he wanted some assurance from Christ that this surrender was acceptable and would be rewarded. What had Peter left?

2. Christ's reply is filled with rich insights. He has taken notice of what Peter and the others had done. Yet he does not discuss any individual case here. He points out the basic law of rewards within God's kingdom. What kind of rewards are these? What is the difference between the Romish and the Biblical view of such rewards? Do you think there is a tendency among us to neglect what the Bible says about rewards? Explain and prove your point.

3. Notice that the rewards come already in this lifetime, even "an hundredfold now." How was this fulfilled in the disciples' lifes? How in our lives? What is meant by the "hundredfold?" But notice also that Christ adds "with persecutions." Never are the rewards unmixed in this dispensation. Why not? To what did Jesus want to call Peter's attention at this point? How does this apply to our lives? Explain also the meaning of verse 31 in the light of the above. Now sum up these four incidents n which Christ outlines the rules or principles for kingdom living. Express them clearly in your own words. How must they come to expression in our daily life?

SIXTEEN OUTLINES ON

The Coming of the Lord Jesus Christ in the History of the Old Testament

by Rev. F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, and Dr. P. G. Schrotenboer

The coming of Christ is the dominating theme of all Old Testament stories. It is most rewarding to discover this theme while studying and discussing Old Testament history with the aid of these outlines.

16 Outlines — 52 Pages — Price per copy 75¢

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LTD.
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
